

ARIADNE Karszt- és Barlangkutató Egyesület
Szent Özséb Barlangkutató Csoport

Évkönyv
2010

Feltáró és barlangvédelmi tevékenység

Készült: a Cholnoky Jenő Karszt- és Barlangkutató Pályázatra
Szentendre, 2011

Tartalomjegyzék

Összefoglalás	3
Feltáró és barlangvédelmi tevékenység	4
A Csévi-szirtek barlangjainak kutatása	5
Ariadne-barlangrendszer	9

Írta és szerkesztette: Kovács Richárd

A képeket készítették: Kocsis Ákos, Kovács Richárd

Összefoglalás

Feltáró és barlangvédelmi tevékenység

A 2010-es év legnagyobb sikere a *Vacska-Rejtektút-barlangrendszer* és a *Leány-Legény-Ariadne-barlangrendszer* összekötése volt. Az összesen öt nagy barlang összekötésével létrejött *Ariadne-barlangrendszer* 11900 méteres hosszával és 203 méteres mélységével az ország harmadik leghosszabb és egyben harmadik legmélyebb barlangja lett. A rendszerben ez évben összesen 1 kilométer új részt fedeztünk fel. Év elején a *Leány-barlang*-ban több mint 400 méternyi cseppkövekben gazdag járatot találtunk, míg nyár végén a *Rejtektút-barlang*-ban 300 méter új járat tárult fel. A *Vacska-barlang*-ban pedig idén eddig a legkevesebbet 300 méter új részt fedeztünk fel. Ebben az évben a *Csévi-szirtek* többi barlangjával nem volt időnk foglalkozni. Tovább folytattuk a felszíni terepi bejárásokat is, de újabb barlangot, vagy bontási pontot nem sikerült találni. A feltáró kutatások mellett ez évben a tudományos kutatásaink teljesen a háttérbe szorultak, így az évkönyv naplószerű formában a 2010-es év felfedezéseit, küzdelmeit mutatja be. A DVD mellékletben két rövid kis filmet is bemutatunk. Az egyikben a *Vacska-barlang*-ban észlelt árvizet dokumentáltuk, míg a másik összeállítás a *Leány-barlang*-ban történt felfedezéseket mutatja be.

ARIADNE Karszt- és Barlangkutató Egyesület
Szent Özséb Barlangkutató Csoport
Feltáró és barlangvédelmi tevékenység

Feltáró és barlangvédelmi tevékenység

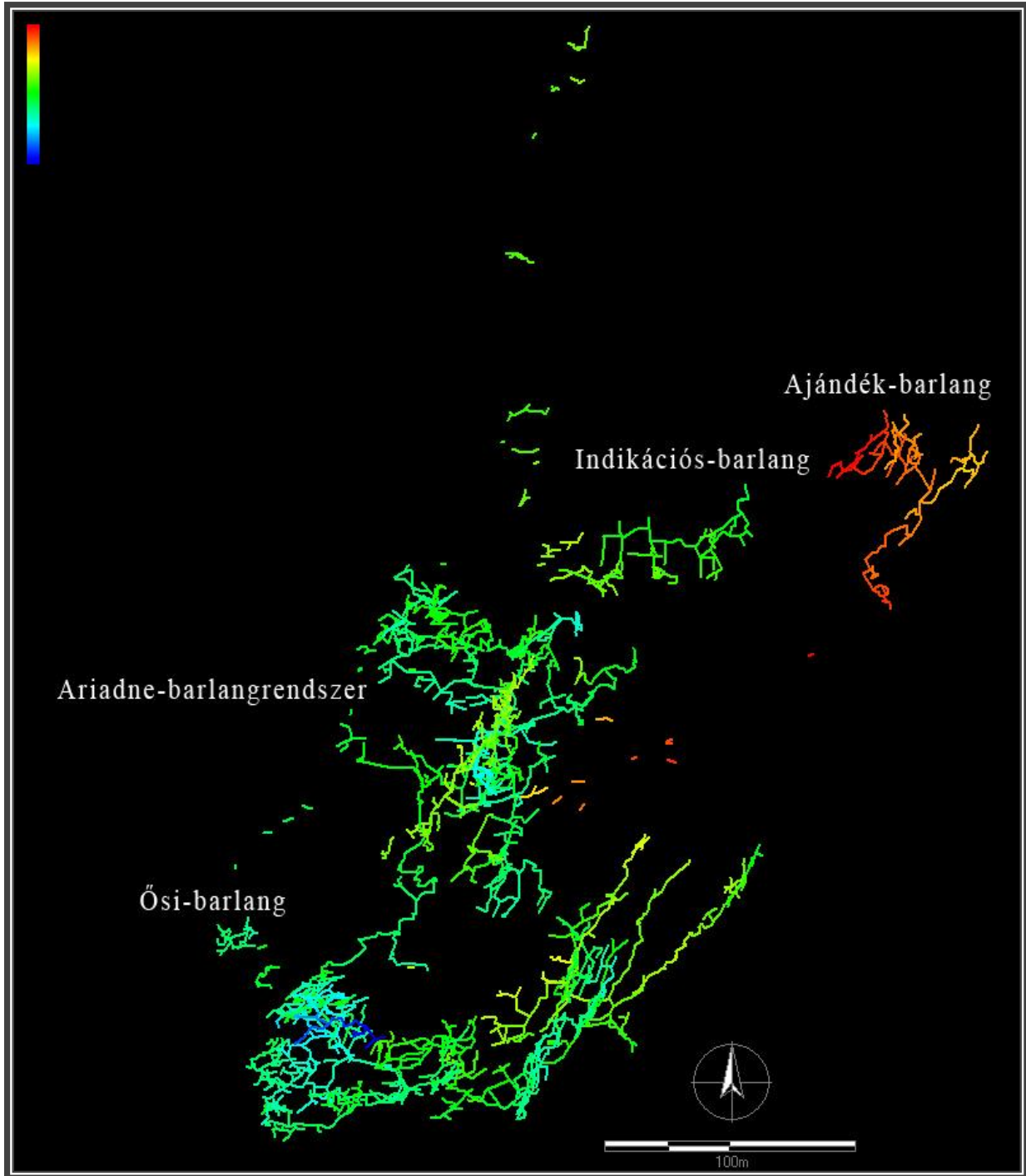
A Csévi-szirtek barlangjainak kutatása

Az ARIADNE Egyesület 1991 óta végez sikeres feltáró és tudományos kutatásokat a *Csévi-szirtek* barlangjaiban, melynek eredményeképpen a 2010-es év végéig több mint 12 km új járatot fedeztünk fel, valamint 5 nagyobb barlangot is sikerült összekötnünk. 2008-tól a Szent Özséb Barlangkutató Csoporttal szoros együttműködésben folytak tovább a kutatások, ennek első komoly eredménye a *Vacska-barlang* felfedezése volt, ami 2010 év végére elérte a 6300 méteres hosszúságot, mélysége pedig a 203 métert. A *Vacska-barlang*-gal kezdődő közös kutatás aztán hamarosan kiterjedt a *Csévi-szirtek* többi barlangjára is, hiszen mint ahogy ez évi eredményeink is bizonyítják, itt nem különálló barlangok, hanem egy nagy kiterjedésű barlangrendszer húzódik. Egyik fő célunk, hogy a nagyobb barlangok egyesítésével ezen elméletünket a gyakorlatban is bizonyítsuk.

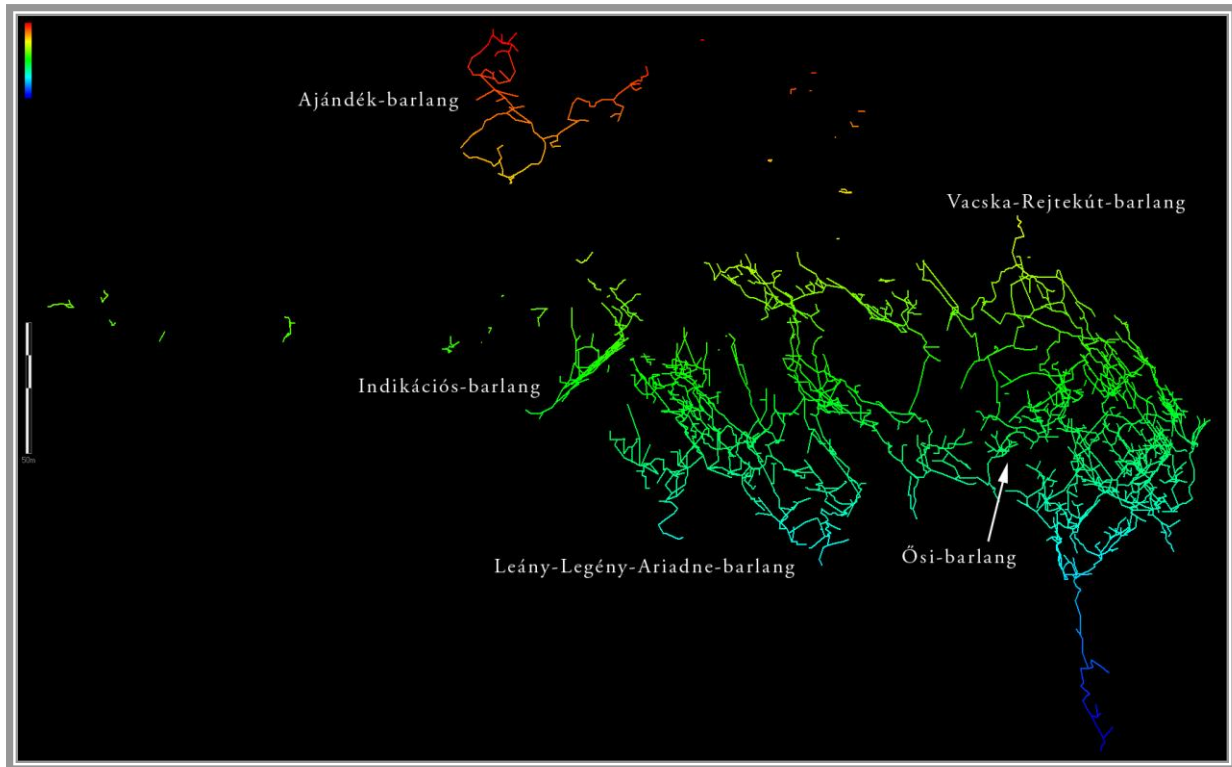

A Csévi-szirtek barlangjai (2010. decemberi állapot)

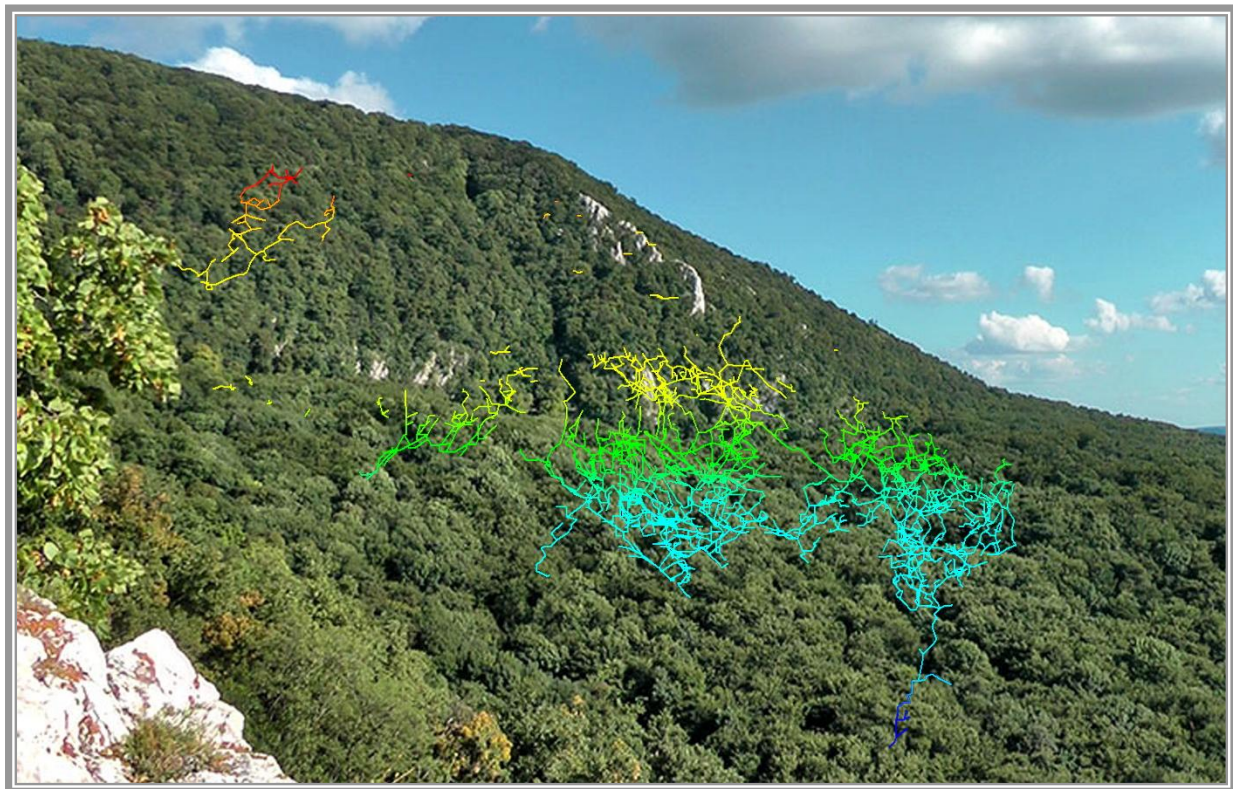
Sorszám	Kataszteri szám	Név	Hossz	Vertikális	Mélység	Magasság	Horizontális
1.	4840-1	Ariadne-barlangrendszer	11900	203	-138	67	240
2.	4840-68	Indikációs-barlang	680	52,7	-52,7	0	87
3.	4840-83	Ajándék-barlang	500	58,4	-57,2	1,2	80
4.	4840-78	Ósi-barlang	112,5	26,8	-26,8	0	18,7
5.	4840-80	Baba-barlang	42	10,5	-5,5	5	11
6.	4840-61	Kürtös-barlang	35	7,1	-5	2,1	16,7
7.	4840-75	Kupolás-barlang	34	8,3	-0,8	7,5	13
8.	4840-57	Apóka-barlang	22	3,8	-1,3	2,5	12
9.	4840-60	Ork-barlang	21,5	8,8	-4,6	4,2	10
10.	4840-64	Juventusz-barlang	20	5	-1,5	3,5	10,6
11.	4840-62	Sörös-üreg	20	5	-3	2	15
12.	4840-91	Bivak-barlang	19	10	-1,5	8,5	17,3
13.	4840-93	Gólem-átjáró	18,5	3,6	0	3,6	10,5
14.	4840-65	Hipp-hopp-Gazsi-barlang	18	5,3	4,8	0,5	8,5
15.	4840-226	Hómérös-barlang	16,5	6,9	-6,9	0	10,5
16.	4840-63	Csévi-szirti Huzatos-barlang	16,4	7,4	-6,7	0,7	7
17.	4840-73	Gyökeres-barlang	10,5	5	-1	4	7,3
18.	4840-70	Kóoszlopos-barlang	10	7,2	-6	1,2	7
19.	4840-71	Leány-barlang feletti átjáró	10	5,6	0	5,6	8
20.	4840-223	Felső Ork-barlang	10	3,8	-3,8	0	8
21.	4840-58	Medina-barlang	9,4	4,6	-2	2,6	5,5
22.	4840-218	Mekka-barlang	9	2,7	-2,7	0	5,2
23.	4840-90	Hernyó-barlang	8	1,5	-1	0,5	7,2
24.	4840-85	Csévi-szirti Rókalyuk	7,5	2,6	-1,5	1,1	4,5
25.	4840-74	Csévi-szirti Borostyános-barlang	6,5	5,3	0	5,3	2,6
26.	4840-88	Csévi-szirti Borda-átjáró	5,4	1,8	0	1,8	4,7
27.	4840-76	Csiga-lyuk	5,2	1,7	0	1,7	4,8
28.	4840-89	Csévi-szirt 1. sz. sziklaürege	5,1	3,1	-1,8	1,3	5,4
29.	4840-77	Legény-barlang melletti átjáró	5	2,5	0	2,5	4,4
30.	4840-59	Hajnal-barlang	4,3	3,5	-3,5	0	2,5
31.	4840-69	Csévi-szirti Csó-barlang	3,9	2,5	0	2,5	2
32.	4840-224	Légy-barlang	3,7	2,1	-1,8	0,3	3,7
33.	4840-79	Csévi-szirti Egyenes-barlang	3,7	0,9	0	0,9	3,8
34.	4840-67	Hóvirág-barlang	3,6	0,8	-0,8	0	3,7
35.	4840-87	Csévi-szirt 2. sz. sziklaürege	3,5	1,2	-1,2	0	5
36.	4840-86	Csévi-szirti Réteg-barlang	3,5	2,7	0	2,7	4
37.	4840-206	Lemezes-barlang	3,3	3,6	0	3,6	5,5
38.	4840-72	Hosszúlépés-barlang	3,2	1,9	0	1,9	3,2
39.	4840-94	Trivak-barlang	2,8	1	0	1	4,4
40.	4840-229	Keserves-barlang	2,4	1,2	-0,5	0,7	2,5
41.	4840-225	Csévi-szirti Lapos-barlang	2,4	1	0	1	3,7
42.	4840-219	Menedék-barlang	2,3	1,9	0	1,9	2,5
43.	4840-84	Csévi-szirti-sziklaeresz	2,2	0,8	0	0,8	2,5
44.	4840-222	Rom-barlang	2,2	1,5	1,5	0	3
45.	4840-92	Kis-bivak-barlang	2,1	2	0	2	4,1
46.	4840-221	Anyós-barlang	2	4	-1,5	2,5	6,5
			13628				

A Csévi-szirtek barlangjainak poligonmenete felülnézetből

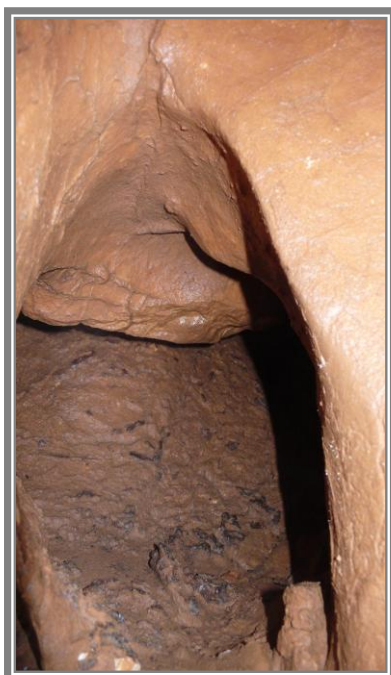
A Csévi-szirtek barlangjainak poligonmenete. É-D-i metszet

Csévi-szirtek a szomszédos Klastrom-szirtről nézve

Ariadne-barlangrendszer

Denevérek nyomában a Leány-barlangban

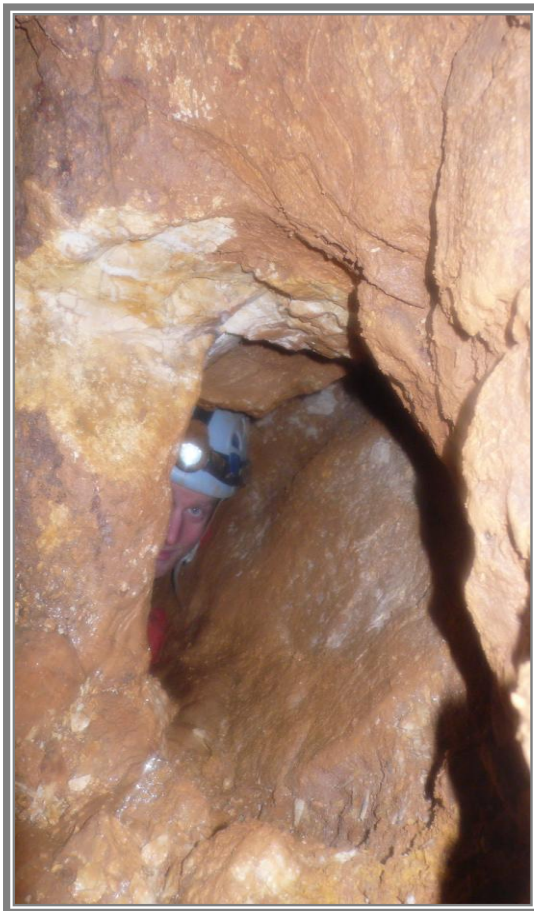
A *Vacska-barlang*-ban jöttünk rá először, hogy a köveken néhol megfigyelhető barnás bevonat a denevérek gyakran járt útvonalait jelöli ki. Bontásaink során ezeket a jeleket is figyelembe véve aztán olyan helyeken is új járatokat fedeztünk fel, ahol egyébként nem kutattunk volna. Miután bebizonyosodott, hogy a huzat követése mellett ez a másik legfontosabb útmutató, elkezdtük átnézni a többi barlangunkat is denevér nyomok után kutatva. A *Leány-barlang* legtávolabbi végpontját egy járhatatlanul szűk szálkó hasadék jelentette, amit már 1996-ban megtaláltunk, de akkor nem találtuk bízhatóknak, így nem foglalkoztunk vele. 2009 év végén denevérnym kutatásunk közben azonban megállapítottuk, hogy a *Vacska-barlang* fő denevérjárta útvonalaihoz hasonlóan van kijelölve, így minden bizonnyal itt is komolyabb járatokra lehet számítani.

2010. január 03.

Igazi téli idő volt, nagy hóval. 9-en jöttünk össze az év első bontására, ami a *Leány-barlang* legtávolabbi pontjára vezetett. Mivel a végponti hasadék tágitásához három ember is elegendő volt a többiek egy közelben található évekkel ezelőtt már elkezdett járat bontását folytatták tovább. Jenő, Balázs és én mentünk a végpontot bontani. Én mentem be a végpontra és nagykalapáccsal egész sokat leszedtem a szűkületből, majd Jenő is bejött, Balázs pedig beadogatta a felszerelést. Ő maradt is kint törmeléket elvenni, mert a benti kis fülkében el se fértünk hárman.

Jenő nekikezdett a patronozásnak, ami nagyon jól ment, szépen repedt a kő így kényelmes szelvényben bontottuk át az első átbújást. Onnantól már nehezebb volt a helyzet, mert szűkebb helyen kellett elsütni a patronot és felfelé nem is lehetett olyan jól hozzáférni. Nagyon jó huzat volt befelé és a denevérkijelölések is biztatóak voltak. Látszott, hogy beljebb van egy akkora fülke ahol el lehet férni, de hogy megy-e tovább azt nem lehetett látni. Kétszer is egészen a fejemnél kellett elsütni a patronot, a helyszűke miatt. Többször bele is próbálkoztam a felfelé menő szűkületbe, de nem fértem át. Tovább faragva, aztán végül sikerült Jenő segítségével bepréselődnöm. Egy kis oldott fülkébe jutottam, amiből sajnos csak bontási hely ment tovább. Mivel nagyon elment az idő épp csak belekapirgáltam, aztán inkább az alsó szűkületet tágítottam, hogy könnyebben kiférjek. A további bontás igen biztató volt így a felszerelés nagy részét bent hagytuk. A többieknek is sikerült átlukadni. 15 méter járatot találtak, aminek a vége agyagban elszűkült, de nem annyira biztató, így egyhamar biztosan nem foglalkozunk vele.

2010. január 10.

Ismét hárman, Gergő, Jenő és én mentünk folytatni az egy hete megkezdett bontást. Kitágítottuk az első szűkületet, majd nekiestünk a folytatásnak. Először Gergő és én bontottunk bent, felváltva patronozva. Jenőnek dobáltuk ki a törmeléket. Később Jenő jött be, míg Gergő kiment. Nagy szerencsénk volt, mivel egész rövid volt a szűkület. Én egész könnyen átfértem és egy újabb kis fülkébe jutottam, ahonnan felfelé egy omladék ment tovább. Nagyon vizes volt minden és csak egy embernyi hely volt. Az omladék össze volt cseppkövesedve és a fő problémát egy nagyobb lapos kő alkotta, utána a visszhangból ítélve újabb fülke lehet. Mivel hárman már kevesen voltunk a további bontáshoz és későre is járt, az omladék átbontását a következő alkalomra halasztottuk.

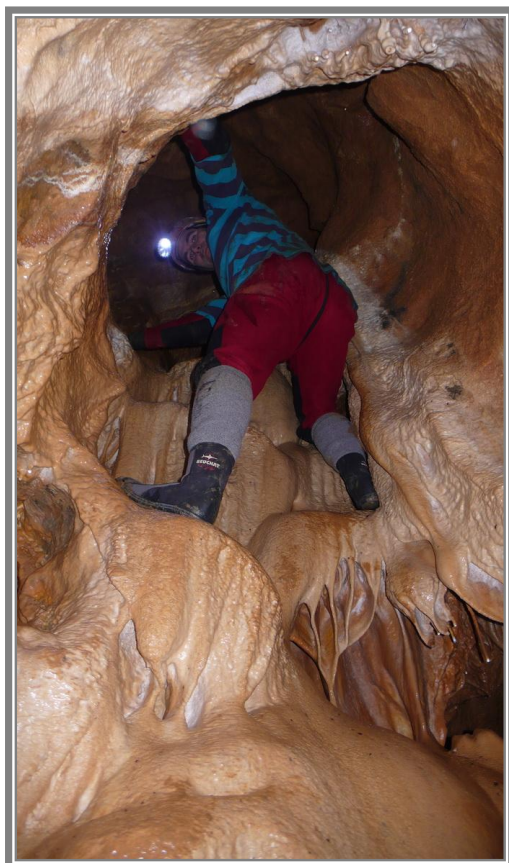
2010. január 17.

Négyen, Jenő, Fizikus, Robi és én folytattuk a bontást és reméltük, hogy most már nem egy újabb fülkét, hanem komolyabb járatot találunk. Az omladékot szerencsére különösebb nehézség nélkül sikerült átbontani és négyen pont elegen voltunk, hogy a törmelékkel kitermeljük az utolsó terembe. Miután felbújtam a kitágított lyukon csalódottan állapítottam meg, hogy ismét csak egy fülkébe jutottunk. Előre laposan folytatódott a járat az alján kis medencékkel, amikben még víz is volt. Nem nézett ki könnyen bonthatóknak, de szerencsére oldalt indult egy agyagos bontás, ami úgy tűnt megkerülheti a vizes végpontot. Jenő is bejött, majd nekiálltunk a bontásnak. Így azonban már kevesen voltunk, nem tudtunk egész kintre termelni. Szerencsére nem volt nagy az eltömődés és nem sokkal a bontás megkezdése után már látszott, hogy tényleg ez a kerülő járat. 1 óra ásás után aztán végre nagyobb hosszúkas fülkébe értünk. Az alját szép fehér lefolyás borította, a végén egy kürtő alatt pedig szép tetaráta medence volt tele vízzel.

Felfelé egy ferde kürtő ment tovább amit szintén fehér cseppkölefolyás borított. Óvatosan másztam fel, nehogy összekoszoljam. Oldalt a kürtő felső részén egy újabb szép, vízzel telt medence volt, míg a tetejéből két irányba is ment tovább a járat. Jobbra hamar vége volt, balra azonban folytatódott. Arra egy fél méter mély kis tavacska felett kellett átmászni.

Egy agyagos aljzatú terembe értem, ahonnan megint két irányba is ment tovább, így a többiek is feljöttek. Robi megnézte az oldalra menő szűk járatot, ami egy szűkület után ment is tovább, de visszajött, mivel Fizikus a biztatóbb folytatásba mászott fel. Egy kis kerülő csövön mi is utána másztunk, míg egy nagyobb hasadékba értünk. Fizikus mászott tovább felfelé vigyázva amennyire lehetett, mivel itt is szinte mindent fehér cseppkőlefolyás borított. Én is utána másztam, míg a többiek lent vártak, hogy felderítsük erre van-e a folytatás. 10 méterrel magasabban többfelé ágazott a járat. Két kis kürtő hamarosan bezáródott, de a legfelső ahonnan a lefolyás jött, folytatódott tovább. Fizikust defenzíven felbiztosítottam, aztán elment körbenézni és végül szabad járatból fordult vissza. A képződmények védelme miatt ide már tiszta ruha, a kitett mászás miatt pedig kapaszkodókötel kell, így innen visszamásztunk és a további felfedezést a következő alkalomra hagytuk. Megnéztük még az agyagos oldalágat, ami egy kellemetlen szűkület után újabb terembe vezetett. Jenő itt nem fért át. A teremből én kimásztam egy szűk kürtőt, ami vagy 20 méter hosszan kanyargott felfelé, de járható folytatás nem volt belőle. A teremből indult még egy agyagos bontás, de szerszám hiányában ezt már nem bontottuk meg.

2010. január 24.

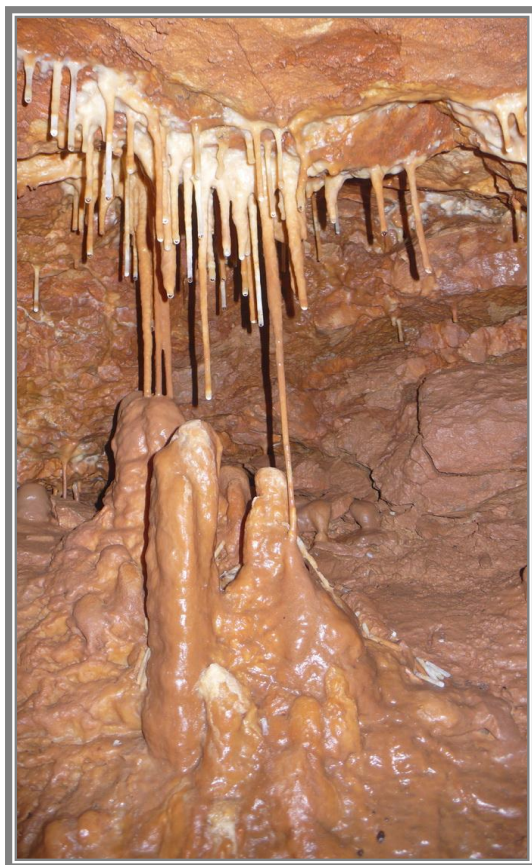
Egy hét elteltével ismét az új rész bejáratában állunk. Mindenki hozott magával váltás ruhát és lábbelit, így a képződmények összekoszolása nélkül tudtuk bejárni a cseppkővel borított járatrészeket, miközben fotó és videó dokumentációt is készítettünk. A kürtő alsó nehezen mászható részébe kapaszkodó köteleket kötöttünk be. A függőleges rész után a szépen oldott kürtő bár meredeken, de könnyen mászhatóan folytatódott tovább egészen egy kisebb teremig. Fizikus előző alkalommal innen fordult vissza. Nagyon szép ferde fehér cseppkőfal ment tovább mintegy 3 méter szélesen. Összevártuk egymást aztán Gergő, majd én felmásztunk a végéig, ahol egy lapos cseppkőves szűkület után kisebb terem látszott.

Kényelmetlen préselődés után újabb cseppköves termecskébe értünk. Sajnos innen csak kisebb oldaljáratok vezettek tovább, de azoknak is hamar vége volt. Nem találtunk jó bontási helyet és errefelé denevéryomok sem voltak. Úgy látszik ez a kürtő csak mellékág és a fő továbbjutást másfelé kell keresni. Mindenesetre meg voltunk elégedve ezzel a résszel, hiszen a bontás kezdetétől számítva 60 méterrel magasabbra jutottunk egy látványosan cseppköves kürtőrendszerben. Visszatérve a kürtő alsóbb részébe én lemásztam egy oldalcsőbe, ami csak nem akart véget érni, hanem egyre tágulva egy letöréshez vezetett, aminek alján egy tavat találtam. Kiabáltam a többieknek jöjjenek utánam. Alig hallották olyan messzire kerültem. A tó 2-3 méter széles és 4 méter hosszú, lefelé több métert leláttunk aztán elkanyarodik a járat. A hasadékban könnyen le lehetett mászni a vízig, majd óvatosan átkeltem az oldalfalon. Túloldalt egy kis terem volt, majd lefelé ment a járat. Szűken lemászva egy kis fülkébe értünk, ahonnan aztán nem volt tovább. Fő érdekesség, hogy vagy 5 méterrel voltunk itt a vízszint alatt. Lehet, hogy ez csak egy időszakos medence. Érdekes, majd fel kell deríteni valahogy az alját. Fizikust lefilmeztük, ahogy fentről beleugrik a vízbe. A lámpája le is esett a fejről és elsüllyedt. A zavaros vízben is látszott a fénye, lemerülni azonban nem akart, így indultunk kifelé. Fizikus Ádámmal benézett még a múltkor feltárt oldalterembe, ahol felfedezték, hogy a bontási helyen akkora huzat van hogy dudáló hangot ad. El is kezdtük bontani, de miután kiderült, hogy nagyobb munka, idő hiányában a következő alkalomra halasztottuk. Mindenesetre nagyon örültünk, hogy meglettük a fő továbbjutási pontot.

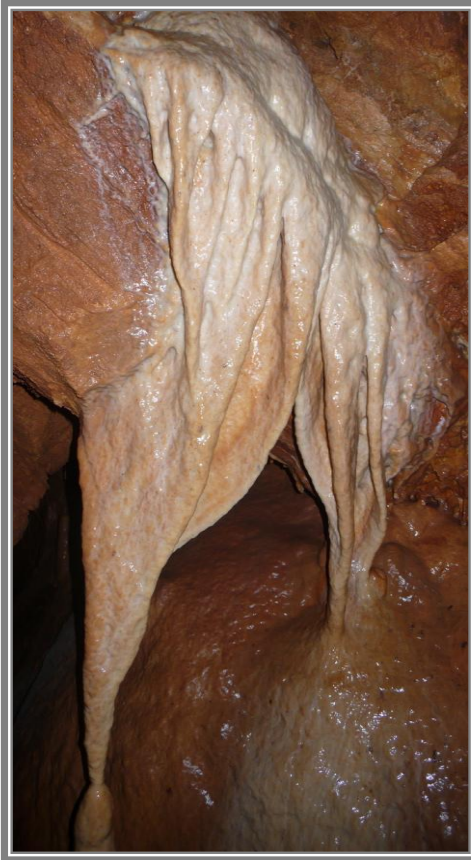

2010. január 31.

Újabb hét telt el és folytattuk a *Dudás-szoros*-nak elkeresztelt rész bontását. Jenő és Tamás kitágította a terembe vezető szűkületet és kuszodát, míg hárman bontottunk tovább a huzat irányába. Lemélyítettük a múltkor csak lényegre törően kiásott részt, majd haladtunk tovább előre. Sajnos csak egész kicsi légrés volt és el is kanyarodott. Több óranyi munkával végül Fizikusnak sikerült bepasszírozódnia egy kis fülkébe és onnan bontott tovább. Hamarosan átért egy másikba, így én is beljebb mentem és kitágítottam a helyet. Nem nézett ki túl reménytelienek a helyzet és az idő is nagyon elment, azonban mikor jobban megnézte a végét kiderül, hogy egy könyelv után már nagyobb tér van. Itt már patronozni is kellett, de szerencsére hamar legyőztük és Fizikus, majd én kúszunk fel egy valamivel nagyobb cseppköves fülkébe, ami már több személyes volt. Két irányba is ment szűken tovább. Felfelé volt biztatóbb, így előbb oldalra néztem meg, míg a többiek kitágították a bejárati szűkületet, hogy mindenki beférjen. Kis agyagos kuszodán túljutva egy hasadékkürtő alá értem. Szép oldások voltak benne. Itt felmászva oldalra tovább is jutottam és találtam néhány kisebb termet, de aztán vége volt. Így is vagy 30 méter ez a rész. Visszatérve a többiekhez mentünk tovább felfelé, ahol néhány méter után újabb agyagbontás állta utunkat. Mögötte járat látszott, s mivel nem nézett ki nagy munkának gyorsan át is ástuk és egy újabb kis fülkébe értünk.

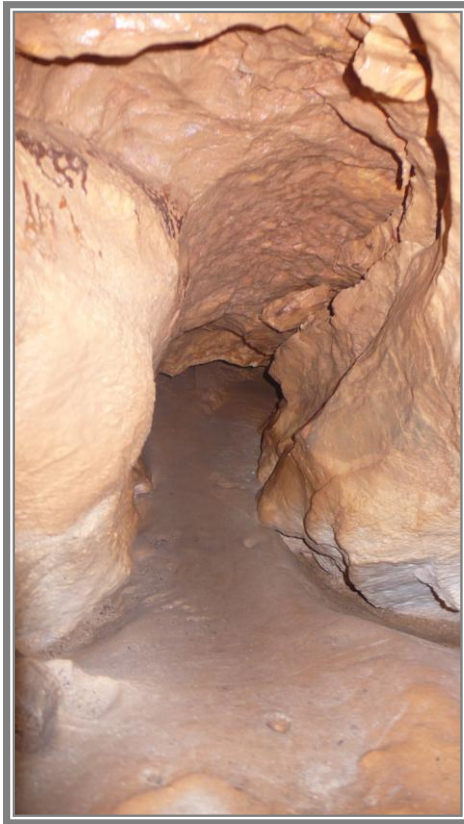

Innen újabb biztató agyagbontás indult, nosza ezt is átástuk és egy kicsivel nagyobb agyagos terembe értünk. Innen is indult oldalra egy bontás, valamint ferdén felfelé egy csőjárat. Az kevésbé volt biztató, így azt néztem meg először, de aztán kiderült, hogy arra megy a huzat és nem is nagy bontás. Ezt is leküzdöttük és egy cseppköves fülkébe értünk, ahonnan egy másikba is át lehetett mászni. Itt mivel nagyobb volt a tér és tovább elég lapos volt nem találtuk meg rögtön a huzatot, de kis keresgélés után végül ráleltünk. Egy lapos agyagos kuszodában ment el a levegő. Előre kúsztam és a közepén lévő agyagdombot félretúrva fúrtam magam előre. Gabi jött utánam és tovább tágitgatta. A vége egyre szűkült és lefelé hajlott, nem látszott van-e járható folytatás. Megkockáztattam a fejjel lefelé beszorulást és tovább préselődtem. Megint szerencsém volt és egy kanyar után már nagyobb térbe értem. Ez végre már terem 3-4 méter széles, 5-6 m hosszú és szép cseppkövek vannak benne. Gabi beszorult a kuszoda végén, de egy pajszerrel kiásta magát. Jöttek a többiek is kicsit tágitgatva. Jenőt is sikerült rávenni nagy nehezen, hogy bejöjjön, mivel érdemes. El is neveztük a termet *Érdemes-terem*-nek. Elindultunk felderíteni a járatot, megfogadva, hogy többet ma már nem bontunk. Tovább kisebb cseppköves fülkéket találtunk, majd egy lefelé menő hasadékhoz értünk. 10 métert lemászva egy kiszáradt nagyon szép medencét találtunk, sajnos csak egy terem volt lent, nem ment tovább. A hasadék túloldalán felfelé egy elágazó kürtőbe másztunk be, de ott is csak bontási helyek voltak.

A huzat és a denevérkijelölés nem volt egyértelmű, majd legközelebb alaposabban át kell nézni. Mivel már 8 óra volt siettünk kifelé. Minden szerszámot bent hagytunk, így egész gyorsan kijutottunk. Egy igazán sikeres és izgalmas napot töltöttünk ma a *Leány-barlang*-ban. Az is rekord, hogy 5 bontás és továbbjutás volt egy nap alatt.

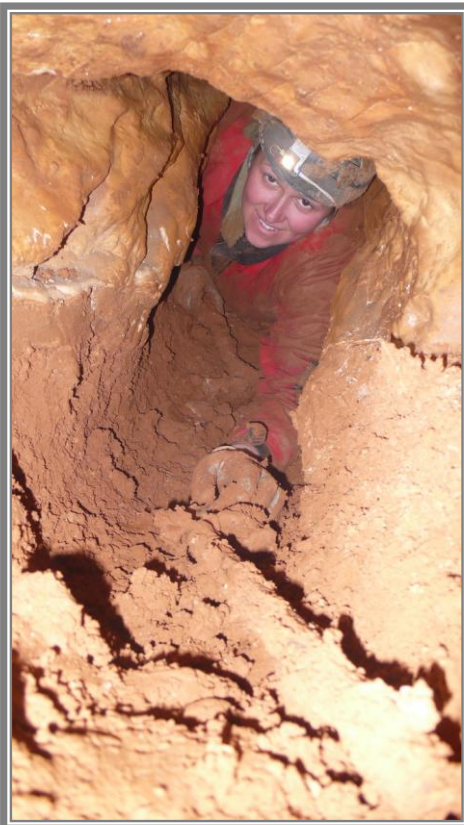

Következő alkalommal a további kutatások megkönnyítése érdekében a szűkületek kitágításával és a járatok poligonozásával foglalkoztunk.

2010. február 14.

Fruzi, Fizikus és én mentünk folytatni a *Leányálom-ág*-nak elkeresztelt új rész bontását. Jenő, Tamás és Ákoska maradtak a régi részeken tágítani. Az egyik szűkületet az új részben kicsit kényelmesebbre ástuk, majd mentünk a végpontra bontani. Érdekes, hogy a cső alja közepén kilukadt és egy kis csőkürtő visszavezetett az egyik lejjebb fülke tetejébe. Lentről ki gondolná, hogy az a kis fejletlen lyuk nagyobb járatba vezet. A végponton Fizikus kezdte meg a bontást, hamar kiderült, hogy hárman kevesen vagyunk a törmelék lejjebb adogatásához, ha meg csak úgy leszórtuk volna, akkor a lenti kiszáradt cseppkömedencét tettük volna tönkre. Szerencsére nem volt sok törmelék és 1 óra bontás után át is lyukadtunk. Sajnos csak egy kis lapos termet találtunk, viszont volt benne egy szép kiszáradt medence is. A járat folytatódott, csak egy kiszáradt szifont kellett átásni, ami mögött sötétség látszott. A vízszintet jól mutatta egy fehér sáv és az is látható volt, hogy a denevérek éppen hogy át tudnak járni, mikor itt áll a víz. Itt már 3,5 óra alatt jutottunk csak tovább. Fruzi nem jött be, így ketten derítettük fel a folytatást. Kisebb fülke után egy magas hasadék-kürtőbe tudtunk felmászni. Sajnos a huzat hangosan dudálva a kürtő közepéből induló járhatatlan csőben távozik. Ez akkora akadályt jelentett, hogy úgy döntöttünk egyelőre nem érdemes foglalkozni vele.

Ezzel a túrával egy időre feladtuk a *Leányálom-ág* bontását. Találtunk több mint 400 méter cseppkövekben gazdag járatot, de a várt áttörés elmaradt. Irány vissza a *Vacska-barlang*-ba.

Küzdelmek a Vacska-barlang végpontján

A *Vacska-barlang* legtávolabbi végpontján is egy denevérek által kijelölt járhatatlan szálkő járat jelentette az akadályt. Itt már a tavalyi évben is jelentős energiát fektettünk a továbbjutásba, de a biztató huzat ellenére a járat nem adta meg magát. A *Leány-barlang*-i sikerek után erre a végpontra összpontosítottunk.

2010. március 21.

A végpontot jelentő lefelé menő hasadék tágítását folytattuk. Patronnal nagyon jól haladtunk és a végén már ki tudtuk termelni a lehullott törmeléket az aljából. A felszíni jó idő következtében a huzat megfordult, szépen jött a levegő. Én be is préselődtem előre a hasadékba, hátha belátok valahová. Az látszott, hogy egy kanyarral folytatódik a járat. A denevérek szépen kijelölték, viszont a kanyar mögé nem lehetett még belátni. Még egy napos patronozással lehetne odáig eljutni. Egész biztató a helyzet, talán legközelebb szerencsénk lesz.

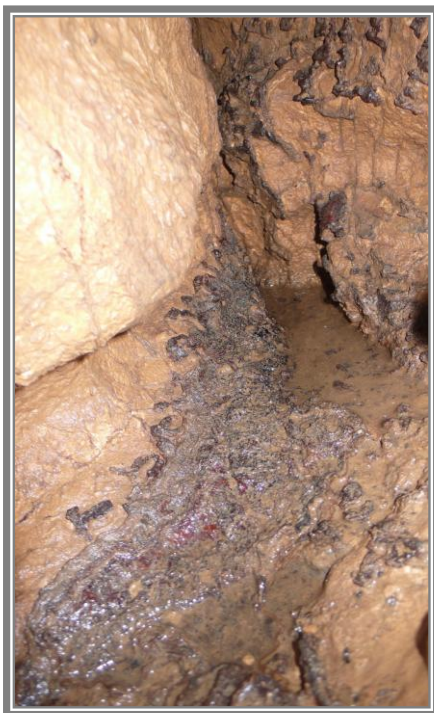

2010. március 28.

Folytattuk az egy hete elkezdett munkát. Először a hasadék aljából vödröztük ki a törmeléket a felső hasadékba, ami jó 2 órán keresztül tartott, de utána már egész kényelmesen el lehetett férni. Sikert az eredeti aljzatig kitakarítani és mivel elég hely alakult ki, lehetett is előre bontani. Folytattuk tovább a tágítást majd megszemléltem a továbbjutást. Jól nézett ki, de nem lehetett még most sem jobban belátni. Egy denevér megint kiröppent megnézni mit csinálunk. Kitapogatva úgy tűnt, elől csak egy könyelv lóg be, de utána megint tágabb a járat. Be is tudtam mögé fotózni, így látszott, hogy egy kis szűk oldott járat megy tovább. Ha szerencsénk van járható. További egy óra tágítással sikerült megszüntetni a kanyar szűkületét. Ezután már hozzá lehetett férni a belógó könyelvhez, amit néhány adagban le is tudunk szedni annyira, hogy Fizikus megpróbálkozhatott a bemenetellel. Lábbal előre préselődött be és 2 méter után kis kitágulásba ért, ahol fel tudott állni, így én is bemásztam. Fizikussal épp elfértünk ketten, lefelé szűk bejáratú akna ment lefelé, nem volt egyértelmű, hogy járható vagy sem, így én indultam lefelé felderíteni. Meglepően könnyedén lefértem. 5 méter mély és a felső 1 méter után már kényelmesen járható volt. Alján egy nagyobb kőtomb után látszott a folytatás. A kőtomb tetejét nagyon kijelölték a denevérek.

Lekértem a fényképezőt meg a pajszert, majd miután lefotóztam félremozdítottam a követ és kúsztam is tovább. Néhány méter után már fel tudtam állni egy kisebb meanderben, ami kitágulásba torkollott. Jobbra egy nagyon kijelölt járhatatlan hasadék vezetett tovább. Lefelé álfenekes kis terem volt, ami jó depóhelynek tűnt. Sajnos újabb szálkóhasadék állta utunkat.

2010. április 11.

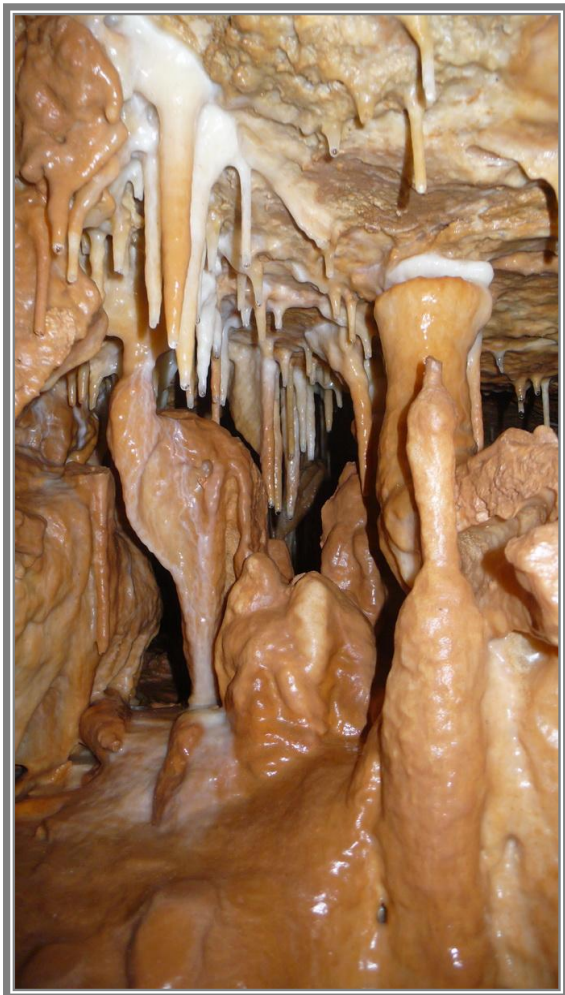
Következő alkalommal egyszerre bontottuk a végponti hasadékot és tágtítottuk kényelmesebbre a lényegre törően átbontott szűkületeket. Mivel voltunk elegenden én az új rész egyik kis kiágazását derítettem fel. Szűk kis járat végét felfelé omladék zárta el. Néhány beszorult nagy kőtömb volt útban, úgy tűnt ide is kelleni fog a patron. Mindenesetre kőművessel elkezdtem kiásni az elejét, hogy majd jobban hozzá lehessen férni a kövekhez. Ez annyira jól sikerült, hogy egy óra alatt egész szépen kitágítottam a bebújást, s látszott, hogy csak az egyik követ kellene kiszedni ahhoz hogy átférjek. Ezt szerencsésen magamra tudtam rángatni és még ki is cibáltam nagy nehezen.

Miután bepréselődtem, láttam, hogy szűken megy felfelé a hasadék. Nem volt túl biztató, de azért feljebb másztam, s néhány kötőmb után már tágabban vezetett tovább felfelé. Jó tíz méterrel magasabban értem el a tetejét, ahol egy ablak után valami akna ment lefelé. A bedobált kavicsok hosszabban estek. Nosza át is tornáztam magam és eleinte szűken ferdén csúsztam egyre lejjebb, majd az akna függőlegesbe váltott és szépen kitágult. Szerencsére azért le tudtam mászni és egy kis termecskébe éretem, ahol úgy tűnt vége van. Az alján viszont gurult tovább a kő. Semmi szerszám nem volt nálam, de nem sok kedvem volt kimászni, majd újra lemászni ide, így pusztá kézzel álltam neki a bontásnak. Hamarosan egy szűk kis lyuk nyílt meg, de több nagyobb kő is akadályozta a lemenetelt. Kövekkel kalapálva végül sikerült kibontanom annyira az álfeneket, hogy egy újabb kis fülkébe tudtam lemászni. Mivel épphogy elértem és omladék volt felettem, így óvatosabban álltam neki a további lefelé bontásnak. Szerencsére a következő dugót is át tudtam bontani. Minden követ kénytelen voltam ledobni mivel a fülkében csak nekem volt hely. Újabb 5 métert tudtam lemászni egy hasadékban míg a végére értem. Sajnos itt már komolyabb törmelék-dugó fogadott és nem volt túl biztató, így igyekeztem is kifelé mielőtt beomlana valamelyik bejárat. A többiek biztosan nem találnának meg egyhamar. Én hallottam a kopácsolásokat és a távoli patronozás hangjait, de hogy melyik csapat az, azt nem tudtam megállapítani. Viszont jóval felettük és alattuk is jártam. Úgy 40 méter járatot találtam itt. Visszamáztam, majd mentem le a többiekhez. Ott kibontottam gyorsan egy visszafelé menő kis hasadékot, majd a járat legvégén is egy további fülkét. Mivel ez már az ötödik átbontásom volt ma el is fáradtam, így beálltam köveket adogatni. Fizikus bontotta a fő huzatot, míg Ádám az akna alatt egy kis oldalágot. Ide én is bementem, majd Jenőéktől elkértem a patronos cuccot és kitágítottam kicsit a végét. Egy kis fülke látszott bent amiben volt egy mésztufa medence is tele vízzel. Ezt Ádám csapolta le, majd én át is préselődtem, s ezzel megvolt a hatodik belyukadásom. Sajnos épp csak elértem és tovább sem volt rózsás a helyzet. Egy éles kanyar után kicsit tágabban folytatódott, de utána újabb bontási hely látszott. Ennek letisztázását már egy másik napra halasztottuk. A fő huzatirány bontása ugyan jól haladt, de továbbra sem akart tágulni. Látszott, hogy itt csak komoly, hosszadalmas bontással fogunk tudni eredményt elérni.

Folyamatos küzdelmek, kevés eredmény

A végpont bontása mellett rengeteg időt töltöttünk el kisebb letisztázó bontásokkal, térképezéssel, valamint az ismert járatok kényelmesen járhatóvá tételével. A szűkületek kitágítására és a mászósabb részek megkönnyítésére fordított idő viszont nagyon hamar megtérül amikor a kutatási pontokat rövidebb idő alatt és könnyebben el lehet érni. A tágítások mellett pedig az alaposabb bejárások is folyamatosak voltak.

2010. április 25.

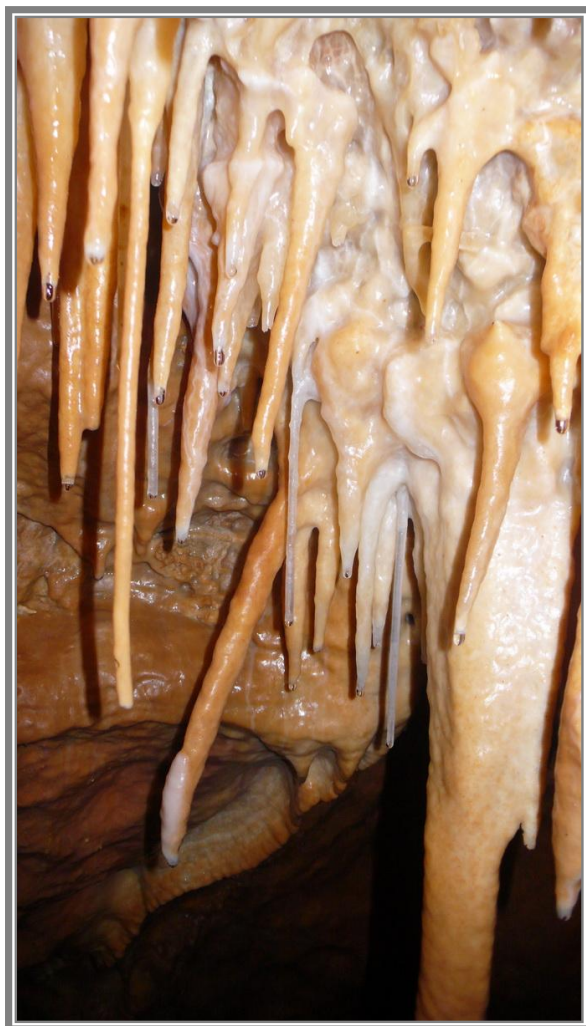
Egyre vizesebb lett a barlang, nagyon csepegtek a cseppkövek és sok helyen tócsák álltak. Nagy volt a sár mindenhol. Jenő és Tamás folytatták a tágításokat, míg én felderítéseket terveztem. Először a *Cseppköves-ág* felső részébe másztam fel, ahol még csak én jártam egyszer régen. Most egy erős kézi lámpával alaposan átnéztem mindent, majd felmásztam a legmagasabb pontjára, ahol a végén egy kis fülkébe lehetett átlátni, de múltkor ezt nem tudtam kibontani. Most kőművessel hamar kitágítottam és könnyedén bemásztam. Sajnos csak egy 2 méteres kis fülkét találtam. Ezután kicsit lejjebb elmásztam a nagyobb beszorult kőtömbök fölé, ahol a múltkor már nem mertem átmenni. Most is hezitáltam egy ideig, hogy vajon elbírják-e a súlyom, de aztán csak átóvatoskodtam. Ilyen

hatalmas kőtömbök csak nem az én súlyom alatt szakadnak le. A túloldalt leláttam valahová, valószínű ismert részbe. Mivel itt mindent alaposan átnéztem másztam vissza a hasadék aljába, majd onnan fel a cseppkőgyertyákhoz. Innen már láttam hol láthattam le. Sok újdonság nem lett, de legalább már átláttam ezt a részt is.

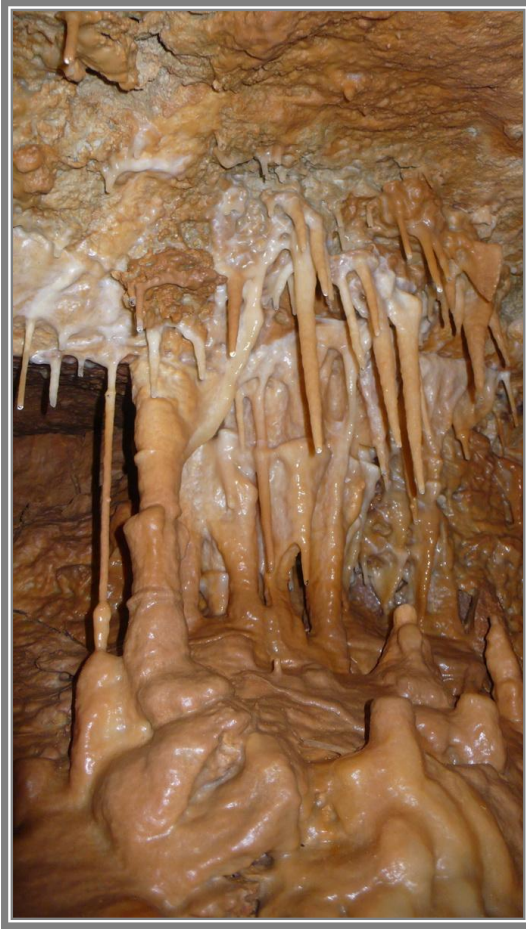
Innen a gyertyáktól is indul felfelé egy ferde kürtő, de nem elég biztató, így inkább a *Fennkőháti-terem* bejáratától másztam fel a ferde részre, ahol eddig szintén csak én jártam egyszer. Itt is alaposan bevilágítottam mindenhová, majd elmásztam egészen a tetejéig, ahol a cseppkövek között átlátni valahová. Bepréselődtem, de mint kiderült csak kerülőjárat és visszajutottam a fal egyik alsóbb szakaszára. Nem baj, ott úgysis észrevettem egy másik lyukat. Ez már érdekesebben nézett ki, mivel felfelé és tovább is vezetett belőle valami lyuk. Átférni itt viszont nem lehetett. Az átdobott kövek alapján lefelé ez is visszavezetett a ferde falra, csak oda nem lehetett szabadon lemászni. Elkezdtem hát óvatosan kitágítani a nyílást, ami nagyon macerás volt, mert a ferde törmeléken falon még megállni is gond volt,

nemhogy bontani. Próbáltam úgy megoldani, hogy se a kövek, se én ne essünk le. A kövek kárt tehettek volna a lenti cseppkövekben, míg lecsúszásom esetén saját magamat rongáltam volna meg erőteljesen. Fél óra kényelmetlen küszködés után, mikor a rés arasznyira tágult megkíséreltem az átpréselődést. Kis szépséghiba, hogy a levert kisebb cseppkövek a szolid csepegésből aktív vízfolyásba váltottak. Mire sisak nélkül átdugtam a fejem még a hajam is elázott, aztán persze derékban megszorultam az overallban felejtett rúdlámpa miatt. Másodszorra aztán sikerült beférni. Túloldalt egész kényelmesen megfordultam fejenállásból, ami nagy megkönnyebbülést jelentett, mert ebből a pozícióból jól láttam, hogy lefelé ez a járat is kivezet a nagy falba. Sajnos felfelé csak egy kisebb fülke volt, így itt sem lett semmi lényeges, csak rendesen eláztattam magam. Szép tortúra lesz mindezt felmérni. A *Fennkőháti-terem* bemászásánál csináltam egy kényelmes kis ösvényt, majd lemásztam a terembe körbenézni. Megnéztem az alsó rész végponti omladékát, ahol legutóbb Gergő ténykedett.

Jó nagy omladék, de mivel már nem aktuális itt egy újabb bejárat nem biztos, hogy folytatni kellene a bontását. Mindenesetre előbb mindenképpen fel kell mérni. A denevérek egy helyen kijelölték, csak nem teljesen abba az irányba bontottunk. Visszatérve a terembe a jó lámpával nézelődtem kicsit, majd a terem aljában lévő omladékokba másztam bele. Itt is csak egyszer bolyongtam és akkor találtam is új részeket, de nagyon zűrös erre minden és nehéz átlátni. Egy helyen egy több száz kilós kő ki is mozdult alólam, amit aztán biztonságosabb helyre löktem. Majd lejjebb az aljzati omladékról derült ki, hogy álfenek, mikor egy talpam alól gördülő kő hosszan esett-pattogott, gondoltam a *Mérföldkőháti-terem*-be. Erősen átszakadós hely. Annyira átláthatatlan kaotikus ez a rész, hogy egyedül nem folytattam a bolyongást. Visszatértem

megint a cseppkőgyertyákhoz, ahol belemásztam a már egyszer nézett ferde kürtőbe. Úgy nézett ki vége, majd térképezéskor kimásszuk végig. Innen bementem a *Cseppköves-hasadék* belsőbb részeibe, ahol a lemászás alatti felnyílt gödröt néztem meg. Fejjel előre belemásztam amennyire lehetett, s mikor már csak épp kint volt a lábam elkezdett rámsuvadni az oldalfal. Szerencsére előtte még meg tudtam nézni, hogy kötőrmelékkel záródik. Miután sikerült kitornázni magam és megúsztam a kézenállásban való eltemetődést, nekiálltam kicsit bontani. Másfél óra törmelékdobálás után látszott, hogy oldottan megy ferdén lefelé a fal. Két ember egy vödörrel le tudná hamar tisztázni. Mindenesetre a csuromvíz overallomat rendesen összesároztam. Megnéztem a *Cseppköves-hasadék* végét is még egyszer alaposan, de most is arra jutottam, hogy itt nem érdemes bontani. Nincs sem egyértelmű hely, sem jó huzat. Felmásztam még a felső cseppköves galériába, ami erős lámpával nagyon látványos, aztán kimentem a *T-ág*-ba. Közben hallottam, hogy Jenőék már a közelben dolgoznak.

Megnéztem a végpontját, ami nem is annyira siralmas, viszont annyira vizes, hogy aki itt bont majd annak ajánlott neoprénbe öltöznie. Nem gondoltam volna, de az elázottságomat itt még tudtam fokozni. Ezután alaposan bemásztam mindent és bepréselődöm abba a cseppköves kis mellékjáratba, amit még Fizikus talált térképezéskor. Nagyon szép kis rész, a végén van is valami lyuk, amiből még idejében visszakoztam, mielőtt a lelkes lepréselődés nagy beszoruláshoz vezetett volna. Kifelé a bejárat szűkületén, aztán úgy felakadtam a szakadt overall miatt, hogy egy ideig se ki, se vissza nem tudtam menni. Még jó, hogy a folyamatosan rám csöpögő cseppkövek a helyzet mihamarabbi megoldására sürgettek. A nyers erő (hátha sikerül elszakítani az overallt) és a visszakozási taktika végül meghozta a várt eredményt és csak kiküzdöttem magam. A szakíthatatlan anyag ugyan nem engedett, de a varrás igen, így a térdfoltom nagyrészt leszakadt. Épp kiértem mikor hallottam, hogy Jenőék is jönnek. Jé fél 7, hogy elrepült az idő. Na gyorsan még egy megnézés és már préselődtem is felfelé egy hasadék végén sisak nélkül, mert már lenről látszott, hogy határeset az átférés. Egészen meglepődtem mikor a mennyezetről egy 5-6 kilós pengeéles kőlap zökkent a vállamra. Miután egy vállrándítással tovább löktem lefelé, gyorsan préselődtem tovább mielőtt valami még sikeresen fejen talált volna. Aztán reccs, majd kisebb éles fájdalom. Francba, a decemberi törésből lassan kigyógyult bordámnak megint annyi. Mindenesetre még beljebb másztam, ne legyen hiábavaló, majd miután kiderült, hogy nincs tovább, mára abbahagytam a felderítéseket. Kicsit heverészttem még, hogy elmúljon a hányingerem, majd elindultunk kifelé. Jenőéknek eredményes tágító napjuk volt, most már nagyon kényelmesen lehet a végpontra jutni. Kint jópofa meglepetés fogadott. Leszakadt az ajtó ellensúlya. Mondjuk már várható volt, még szerencse, hogy nem akkor mikor alatta voltunk. Tamást használtuk helyette, így könnyen kijutottunk.

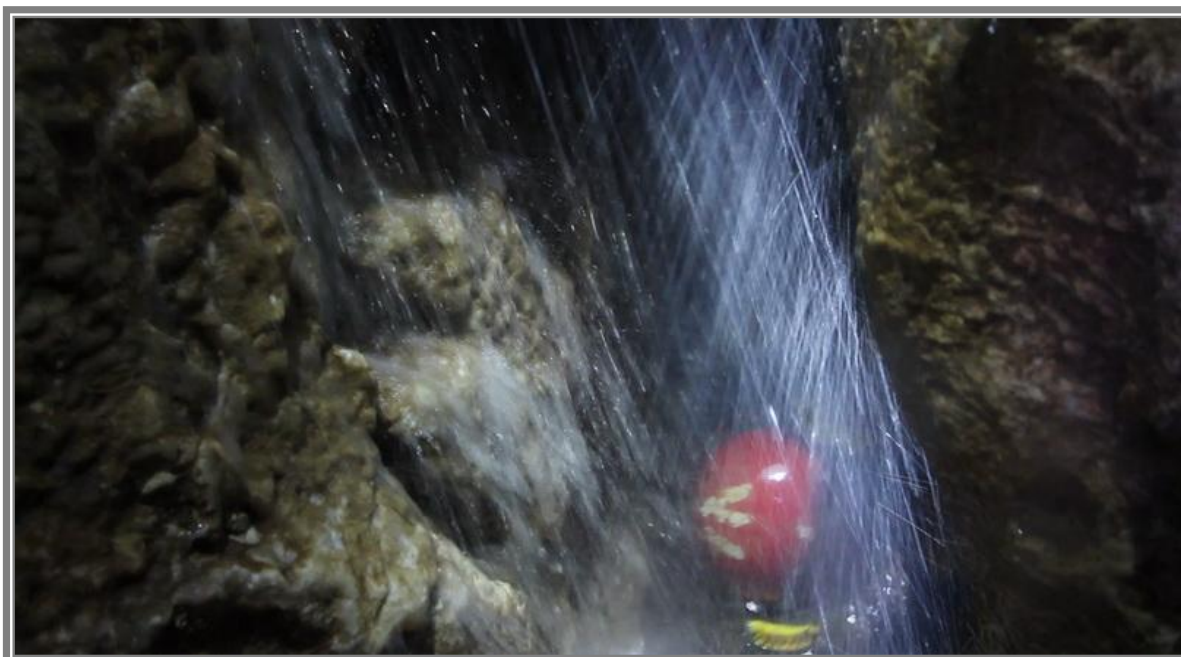

Árvíz a barlangban

2010. május 15-16.

Egy egész napos végpont bontás után kifelé jövet a *Vacska-barlang* első termében nagy meglepetésben volt részünk. A *Rózsát-terem*-ben erős csobogásra lettünk figyelmesek és nagy megdöbbenésünkre egy kis patakocska folyt le a falon. Még jó, hogy a *Százpatronos* nevezetű szűkületet már annyira kitágítottuk, hogy nem kellett belefeküdni a vízbe. Az ezt követő felmászásnál viszont kis vízesés alatt kellett átmenni. A víz a bejárat alatti függőleges szakasz egyik hasadékból folyt ki. A bejárat alatt is minden csepegett, tócsákban állt a víz. Még jó, hogy a hátizsákokat a fönti kis hasadékba raktuk, mert az volt az egyetlen száraz hely. Kint még mindig esett az eső. Az út hazafelé szinte egybefüggő pocsolya volt, de az UAZ gond nélkül vette ezt az akadályt. A Szántói-nyeregnél akkora patak folyt szembe, hogy a szélvédőig felcsapott a víz és nagy köveket görgetett. *Pilisszentkereszt* alatt hazafelé rengeteg patak folyt át az úton és sok volt a törmelék. Úgy látszik, míg a barlangban voltunk komolyabb esőzések voltak.

Következő nap reggel, még mindig szemergett az eső és Szentendrén a városon átfolyó *Bükkös-patak* nagyon megáradt, bár a nyomokból látszott, hogy a tetőzés valamikor éjszaka volt. Reggelre már sokat apadt. Jenő, Fizikus és én mentünk ki a Szirtekre. Jenő a *Vacska-barlang*-ba ment le tágítani, Fizikus a *Leány-barlang*-ból mentett ki lent hagyott felszerelést, míg én először a *Leány-barlang* bejárat közeli részein néztem körül, majd mentem át a *Vacska-barlang*-ba. A *Leány-barlang*-nál öltöztünk száraz hely reményében és tényleg az ajtó mellett volt is egy talpalatnyi száraz hely, egyébként az előcsarnokban jobban esett mint kint és minden nagyon sáros volt. *Vacska-barlang* bejáratánál a hegyoldalból két helyről is folyt ki a víz, lent az ajtó alatt a tegnap még száraz hasadékból pedig szintén egy kis forrás tört elő. A tegnapi vízfolyás pedig csak még nagyobb lett. Szépen letisztította a bejárat szűkületsort. Az *Előszoba* hátsó részén már egy fél méter mély tó állt. A lebújásnál kis vízesés alatt kellett lemenni. A *Rózsát-terem*-ben is minden csepegett, folytak a cseppkövek és a bejáraton át befolyó patak is itt nyelődött el. Mivel sejtettem, hogy a *Tiltott-kürtő*-be jut, mentem le a *Kepesztő*-n megnézni mi ott a helyzet. Az átbújásban is állt a víz és a külső részen az agyag is megsuvadt. Épphogy át tudtam menni a víz felett.

A *Tiltott-terem*-ben egy nagy tó fogadott amibe a kürtőből záporozott le a víz. Nagyon látványos volt. A tó vize egy túlfolyóban nyelődött el. Az elágazásnál gyönyörűen folyt a tetarátás lefolyás. Hullámokban jött le a víz, tele volt az összes medence. Mindenhol állnak a pocsolyák, majd a *Narancsos-terem*-nél az újabb megdöbbenés. Innen is bejött egy kisebb patak, ami a *Makacs macska-csarnok*-ba folyt le. Gyönyörű látvány volt, nagyon élt a barlang. Felmentem a *Főnyomó-csővön*, amiben végig állt a víz. Siettem be Jenőhöz, aki épp végzett a tágításokkal így együtt indultunk kifelé. Kint telefonálgattunk a többieknek ki tud még este kijönni, de senki nem ért rá. Átrohantam a *Leány-barlang*-hoz, Fizikus szerencsére pont kiért. Ott is nagy vizek voltak. A *Nagy-terem*-ben a kürtőből záporozott a víz, a *Démonok-folyosójában* is patak folyt. Gyorsan összekészültünk aztán robogtunk haza. Otthon gyors pakolás aztán vissza. 5-re már újból a *Vacska-barlang*-nál voltunk. Az UAZ-ban teljes neoprénbe öltöztünk. A bejárat alatt a zsákos helyen már elállt a víz és lefelé is csökkent kicsit, de azért még nagyon látványos volt. Filmre vettük az érdekesebb helyszíneket. Mentünk le a *Makacs macska-csarnok*-ba, majd tovább lefelé a *Lösz-kanyon*-ig. Oldalról szép kis patak folyt be, ami ment lefelé a kanyonban. Hihetetlen, mint egy patakos barlangban. 10 óra után betelt a memória kártya, így indultunk kifelé. Az UAZ-nál öltözködtünk, aztán robogtunk kifelé, egészen egy kidőlt fáig. Jó nagy fa dőlt keresztbe az úton. Még szerencse, hogy Fizikus hozott fűrész. Két helyen átvágva, már félre tudtuk görgetni. 3/4 1-re értünk haza.

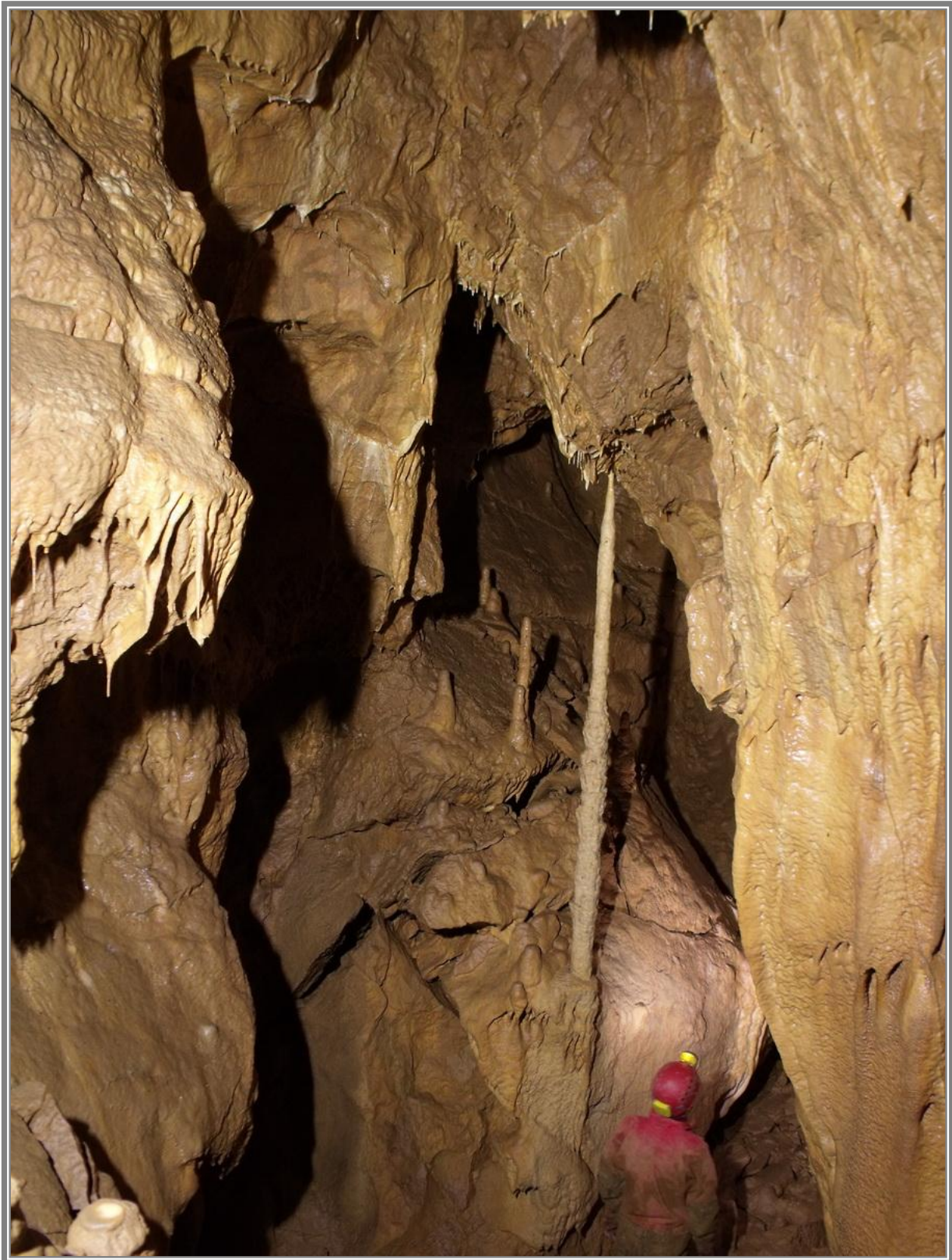
Nem várt áttörés a Rejtektút-barlangban

2010. augusztus 22.

Ádámmal ketten mentünk le a Rejtektút-barlangba, hogy denevér kijelöléseket keresve újra átnézzük a barlangnak azokat a részeit ahol már évek óta nem jártunk. Megnéztük a régi bontási helyeket, járatvégeket, omladékokat. Végül eljutottunk a barlang utolsó omladékos termébe, ahol a legutolsó helyen rá is akadtunk arra amiben titkon reménykedtünk. Megtaláltuk a denevérek nyomát egy omladékos kis szűk járatkezdetben. Évekkel ezelőtt itt már kapirgáltunk kicsit, de akkor nem ismerve fel a denevérkijelölés jelentőségét nem ítéltük további bontásra érdemesnek a helyet. És valóban mint bontási hely nem is nézet ki túl biztatóan, ám tudtuk, hogy a denevérek eddig még mindig jó irányt mutattak, így gyorsan neki is álltunk egy kis felderítő bontásnak. Az első útban lévő kötömböt patronnal szedtük szét, majd a folytatás már könnyebben bontható volt. 1 óra múlva már látszott, hogy valami lefelé menő cső van a szűkület mögött. Kisebb préselődéssel sikerült is lecsusszannom és néhány méterrel lejjebb egy fülkébe értem, ahol már fel tudtam állni. Innen tovább lefelé egy rendkívül szűk hasadék indult. A ledobott kő hosszan pattogott az ismeretlen járatban. Ádám is utánam mászott és elkezdtek kitágítani a hasadék bejáratát, mert úgy tűnt kicsit lejjebb már járható. 1 órányi munka után én aláöltözetben el is kezdtem lefelé préselődni. Határeset volt az átférés, de 2 méterrel lejjebb már tényleg tágabb volt egy kicsit, majd 4 méter mélyen hirtelen aláhajlottak a falak. A hasadékban befeszülve próbáltam minél jobban lenézni és látszott, hogy majd 10 méterrel lehet lejjebb az alja és nem biztos, hogy szabadon le lehet mászni. Mivel még kötél sem volt nálunk, inkább a visszamászás mellett döntöttem, hiszen Ádám amúgy sem tudott volna a szűkületen utánam jönni. Így is hosszas küzdelmek árán tudott csak kirángatni a hasadékból.

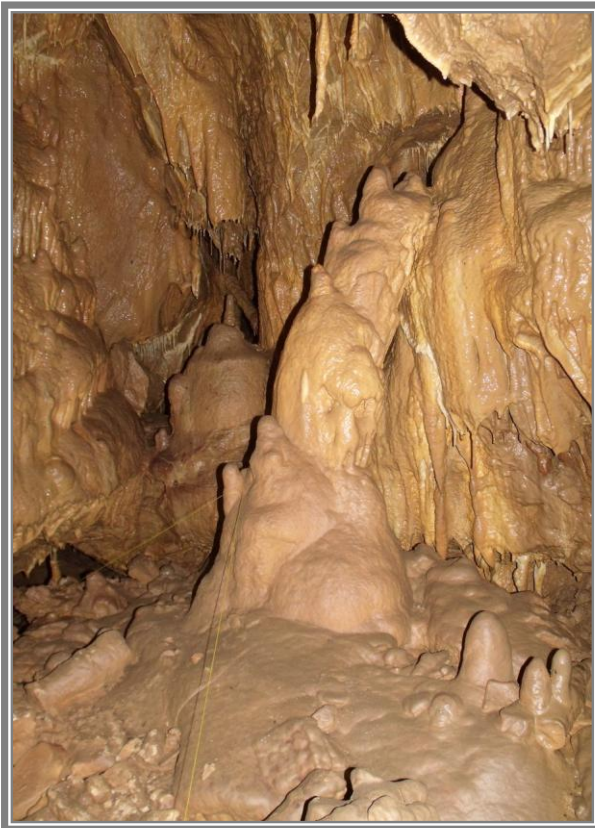
2010. augusztus 29.

Ádám, Dani és én mentünk felderíteni, vajon mi lehet az akna alatt. Először 1 óra munkával könnyebben átjárhatóvá tettük a hasadék felső szűkületét, majd kötéllel ereszkedtem le az aknába, ami egyre tágulva egy hasadékterembe vezetett. A terem mintegy 10 méter hosszú és 5-6 méter magas, a falakat cseppkőképződmények díszítették, köztük egy 2 méteres cseppkőgyertya. Sietve jöttek a többiek is utánam aztán indultunk felfedezni.

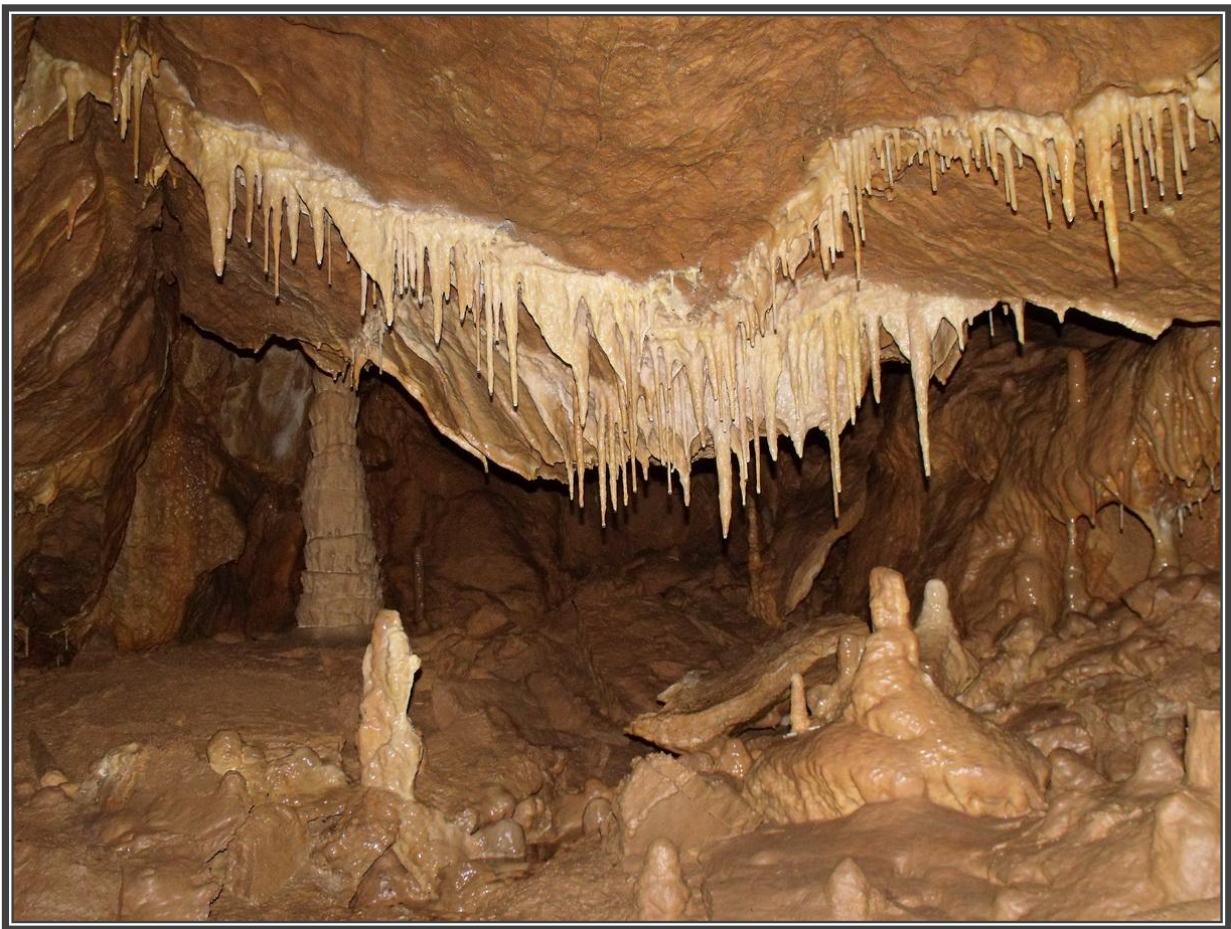

A terem végéből cseppkövekben gazdag járat vezetett tovább, majd elágazás következett. Először egy látványosan oldott terembe másztunk fel, aminek végében becseppkövesedett szűkület állta utunkat. Jól nézett ki és még huzat is volt, de először inkább a szabad járatokat jártuk be. Egy kisebb kerülőjáraton jutottunk vissza az elhagyott elágazáshoz. Itt egy cseppkövekkel dúsán borított részen átvatoskodva egy meredeken lefelé tartó hasadéknát találtunk. Sajnos 10 méterrel mélyebben járhatatlanul elszűkült. Az első teremben is kimásztam még egy tíz méter magasba vezető kürtőt, de annak szintén vége lett. Így miután bejártuk a szabad járatokat, a bontási helyet néztük meg alaposabban. Szűk lapos járatba lehetett belátni, úgy látszott komolyabb munka lesz itt a továbbjutás. Mindenesetre nekiálltunk kitágítani a bebújó nyílást. 1 óra munka után sikerült akkora rést ütni, hogy megkísértem a bekúszást, bár láthatóan nem volt hová. Kicsit beljebb préselődve azonban látszott, hogy a járat oldalra folytatódik. Két cseppkőoszlop között átbújva egy ferde kis aknába értem, ami egy újabb hasadék terembe vezetett. Ádám is utánam mászott, majd együtt néztük meg a mintegy 10 méter hosszú cseppköves állva járható járatot, aminek végében és oldalában is jól kinéző bontási hely volt.

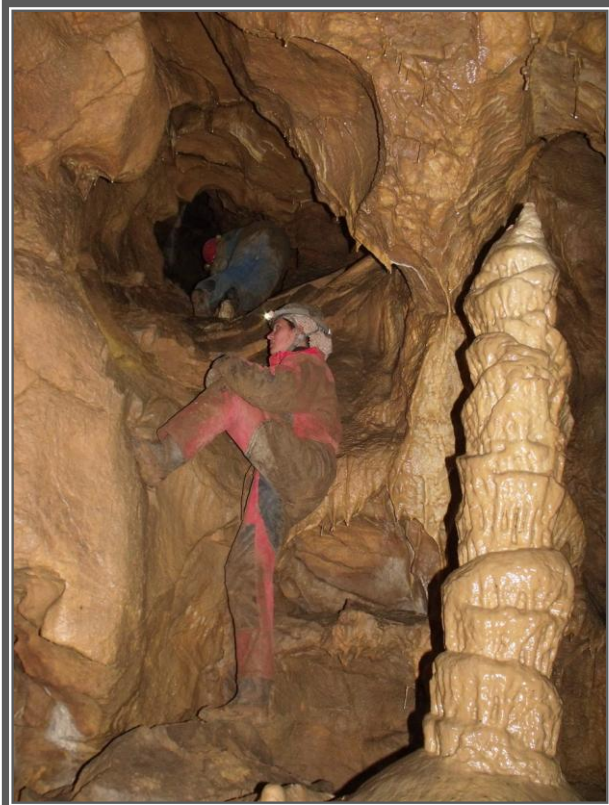

A végében nagy légrés volt, így rögtön el is kezdtük kitágítani. Lényegre törő bontással több mint 6 métert tudtam beljebb kúszni. Találtam egy függőcseppkövekkel dúsán borított fülkét, de ennél még izgalmasabb volt, hogy egy szűk résen nagyobb szépen visszhangzó terembe láttam át. Nem nézett ki nagy bontásnak, de bent semmi hely nem volt a bontási törmeléknek. Látszott, ahhoz, hogy itt bontani tudjunk, az egész kuszodát végig kell tágítani. Minden esetre nagyon elégedettek voltunk az aznapi felfedezéssel.

2010. szeptember 05.

5-en indultunk kideríteni mekkora terem is lehet a biztató végpont mögött. Tamás nem fért le a hasadéknán, így ő maradt Jenővel tágítani, míg mi mentünk tovább a végpontra. Kijelöltük a járótvonalat, aztán 1-kor kezdtük meg a tényleges bontást. 5-ig az általam már bejárt szűk részt tágítottuk, hogy a végponti bontáshoz hozzá lehessen férni. Jenő és Tamás fél 6-ra értek le. Akkor már csak percek voltak hátra a belyukadásig.

Hamarosan mindannyian egy gyönyörűen oldott cseppkövekkel díszített nagy teremben ettük a bejutás csokikat. (*Gömbháti-terem*) Innen két látványosan oldott fülkébe lehetett fel illetve bemászni (*Kisgömböc, Nagyömböc*). Ákoska lelkesen fotózott, mi pedig megleltük a folytatást is. Én bepréselődtem egy cseppkőoszlop mellett, majd két oldalról kényelmesre tágítottuk. Újabb kisebb terem, közepén látványos 1,5 méteres oszloppal. Innen egy oldott kürtő indult felfelé, Tamással bemásztunk vagy 30 métert. Cseppköves csőjárat, sajnos vége. Az alsó részen viszont egy mellékkürtő kisebb

terembe vezetett, amiből denevérek által kijelölt hasadék indult tovább. Egy kanyaron nem lehetett átférni, de utána megint tágabb járat látszott. A vázlatos térképezés után kiderült, hogy innen nagyjából 10 méterre található a *Legény-barlang* egyik oldalága. Hihetetlen, de a két barlang közötti 50 méteres távolságot, ami egy nagy fehér folt volt a térképen a tágas járatokkal gyorsan átszeltük és most közelebb voltunk a Legény-barlanghoz, mint eddig bárhol. A végponti járat jellege pedig nagy hasonlóságot mutatott a túloldali járatokkal. El is neveztük az új részeket *Expressz-járat*-nak.

Következő alkalommal pontosan felpolygonoztuk a fő járatokat, valamint a végponti szűkületet is átbontottuk. További 8 méter kanyargós kis járatot találtunk, aminek végéből már át lehetett beszélni a *Legény-barlang*-ba. A következő túrákon azonban még nem kezdtük meg az összekötés átbontását, inkább alaposan átnéztük az eddig feltárt részeket, mert egyéb pontok is megközelítették a *Legény-barlang*-ot. Biztosak akartunk lenni benne, hogy máshol nincs könnyebb összekötési lehetőség. Találtunk is még majdnem 100 méter járatot, de nagyobb áttörést nem sikerült elérni. Nem bánkódtunk hiszen a denevéreknek köszönhetően a *Rejtektút-barlang* egyik végpontján könnyű bontással így is több mint 300 méter cseppkövekben gazdag látványos járatot tártunk fel, ráadásul még ez a járat volt a kulcs a két szomszédos barlangrendszer összekötéséhez is.

Az összekötés és ami mögötte van

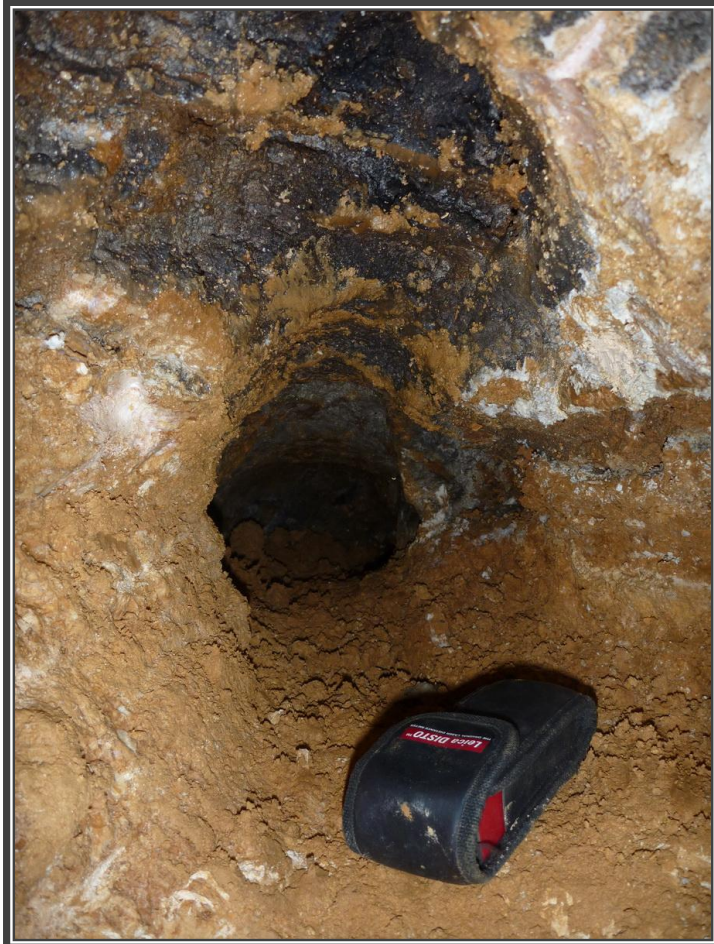
Mikor megkezdtuk az összekötési munkálatokat, légvonalban 8 méterre volt egymástól a két végpont. Remek huzat volt és át lehetett beszélgetni. Azt gondoltuk néhány bontó alkalommal meg is lesz az összeköttetés. A *Rejtektút-barlang*-ban csak az agyagot kellett szedni, viszont egy napi bontás után a végponton teljesen betelt a depóhely. A következő nagyobb fülke ahová termelni lehetett, jó 10 méterrel hátrább volt, ami még nem egy nagy távolság csak itt sajnos egy szűk, nehezen járható hasadék volt 5 derékszögű kanyarral. A járatot a lehetőségekhez képest kitágítottuk, így az agyagot badelákban kötéllal húzva 10 ember már

tudott termelni. Sajnos a járatvégen a kezdeti 10-20 centis légrés öklömnyi méretűre szűkült és a járatszelvény sem volt túl tág. Keserves munkával 4 métert tudtunk előrehaladni.

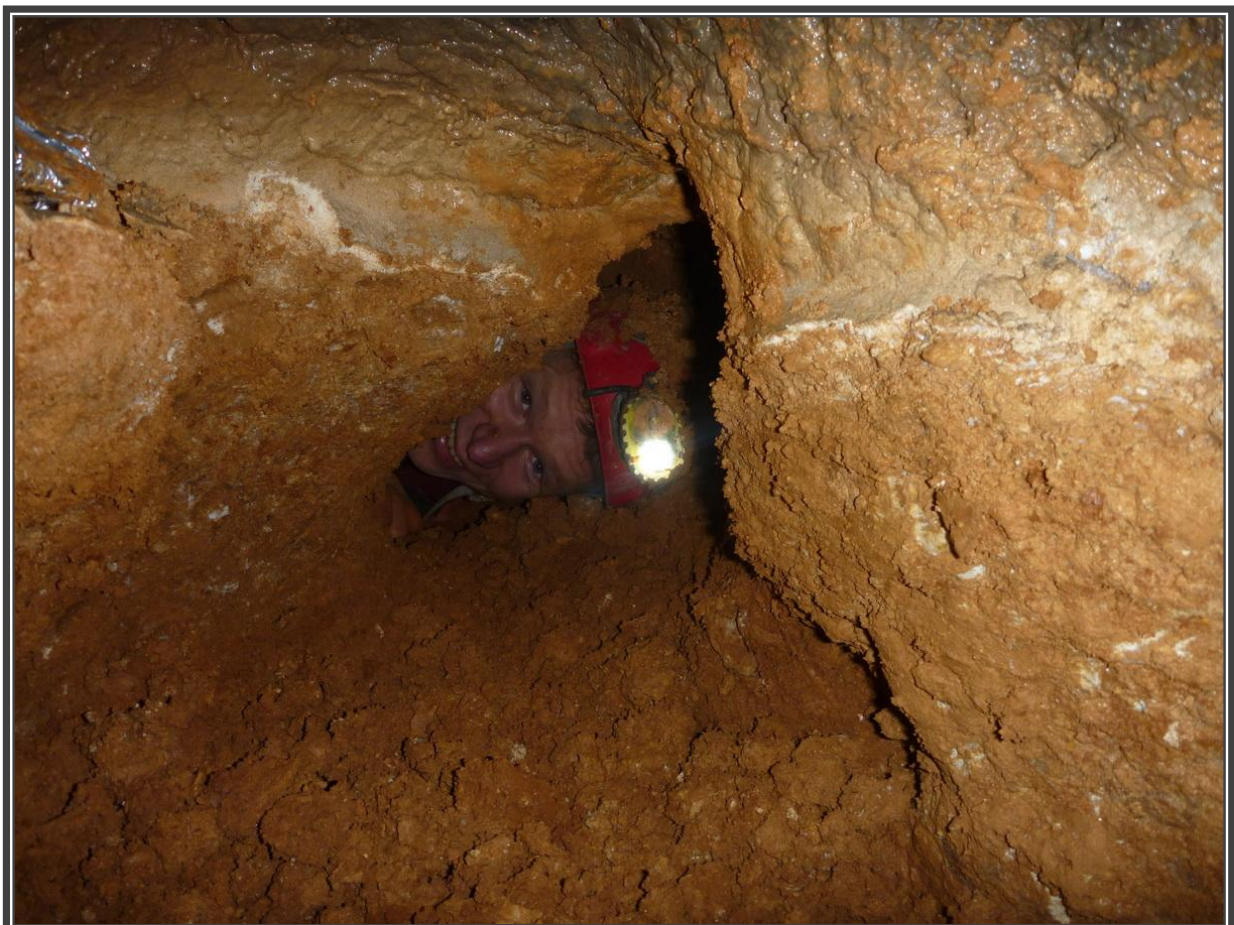
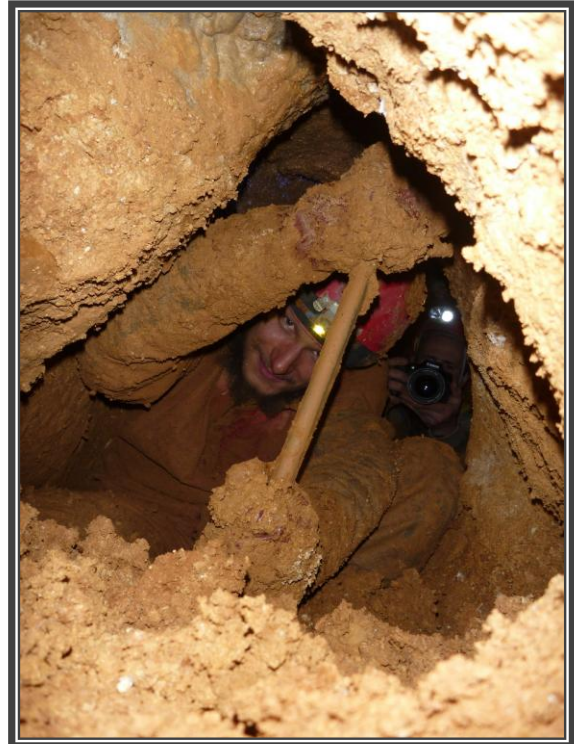
Közben a túloldalon is bontásba fogtunk. Ott az összecséppkövesedett kezdeti szakasz után egy ideig könnyen bonthatóvá vált, de a depóhely ott is gyorsan fogyott. Miután a két oldalon összesen 7 métert haladtunk csalódottan állapítottuk meg, hogy a kezdeti 8 méteres távolság alig fél méterrel csökkent. Légvonalban még mindig 7,5 méter távolságban voltunk. Hihetetlen, de egyik helyen a járat elkezdett kanyarogni, míg a másik oldalon nem is teljesen jó irányba ment. Volt olyan is, hogy egy egész napos bontás után a távolság nem hogy csökkent, de még nőtt is. Mivel a *Rejtekkút-barlang* felől a bontás túl nehézkes és emberigényes volt, a *Legény-barlang* végpontjára koncentráltunk. Itt sajnos az agyag mellett egy cementált cseppköves réteggel is meg kellett küzdenünk, aminek jövesztése csak vésőgéppel volt hatékony, de még így is egy-egy alkalommal alig fél-1 métereket haladtunk. Közben a depóhely is gyorsan fogyott, egyre messzebbre kellett szállítani a törmeléket, így már ehhez a bontáshoz is 8-10 emberre volt szükség. Volt olyan nap is mikor egy kis tó fogadott minket a végponton, aztán következő alkalomra, mikor beszereltünk 60 méter slagot és szivattyút, a víz nagyrészt eltűnt, de a nagy sár megmaradt. Nagyon megerőltető sziszifuszi munkának éreztük a bontást, de az összekötés reménye nem hagyott minket nyugodni.

2010.12.12. A nagy nap

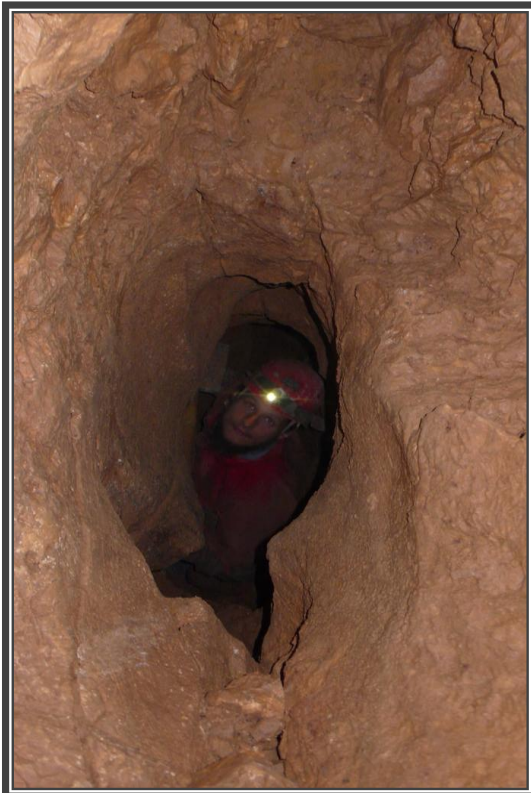

11-en jöttünk össze a bontásra. Mivel még mindig 7 méter volt a légvonalbeli távolság nem voltak túl nagy reményeink az aznapi sikert illetően. Először a végponti részen összegyűlt vizet kellett eltüntetni, majd az intenzíven csepegő cseppkövek alá alakítottunk ki egy kis medencét, hogy ne a legnagyobb sárban kelljen bontani. Már a nap elején szerencsénk volt, mivel az eddigi összecementált réteg, ami nagyon megnehezítette a bontást elvékonyodott, majd megszűnt, miközben a légrés is egyre nagyobb lett. Így már sokkal gyorsabban haladtunk és hamarosan akkora rés

nyílt, hogy én fel tudtam préselődni egy cseppköves kis fülkébe. Itt nagy meglepetésre derékszögben mintegy 5 méter hosszan járható járat indult egyenesen a *Rejtektút-barlang* végpontja felé. El sem hittük mekkora szerencse ért minket a sok küzdelem után. Becsléseink alapján alig másfél méter válaszhatott el minket a túloldaltól, így Gergő és én át is siettünk a *Rejtektút-barlang*-ba, míg a többiek folytatták a bontást. Nagy volt az öröm, mert mire átértünk, egy kis lyukon keresztül már kezét is lehetett fogni. Ekkor már biztos volt a siker, a lyuk egyre tágult, mindkét oldalról fotóztunk, videóztunk. Élveztük ezeket a pillanatokot és a megérdemelt sikert. A *Vacska-Rejtektút-barlangrendszer* és a *Leány-Legény-Ariadne-barlangrendszer* összekötésével feltettük a koronát az eddigi kutatásainkra. Ettől a naptól kezdve **Ariadne-barlangrendszer** néven már a Pilisben volt az ország harmadik leghosszabb és egyben harmadik legmélyebb barlangja!

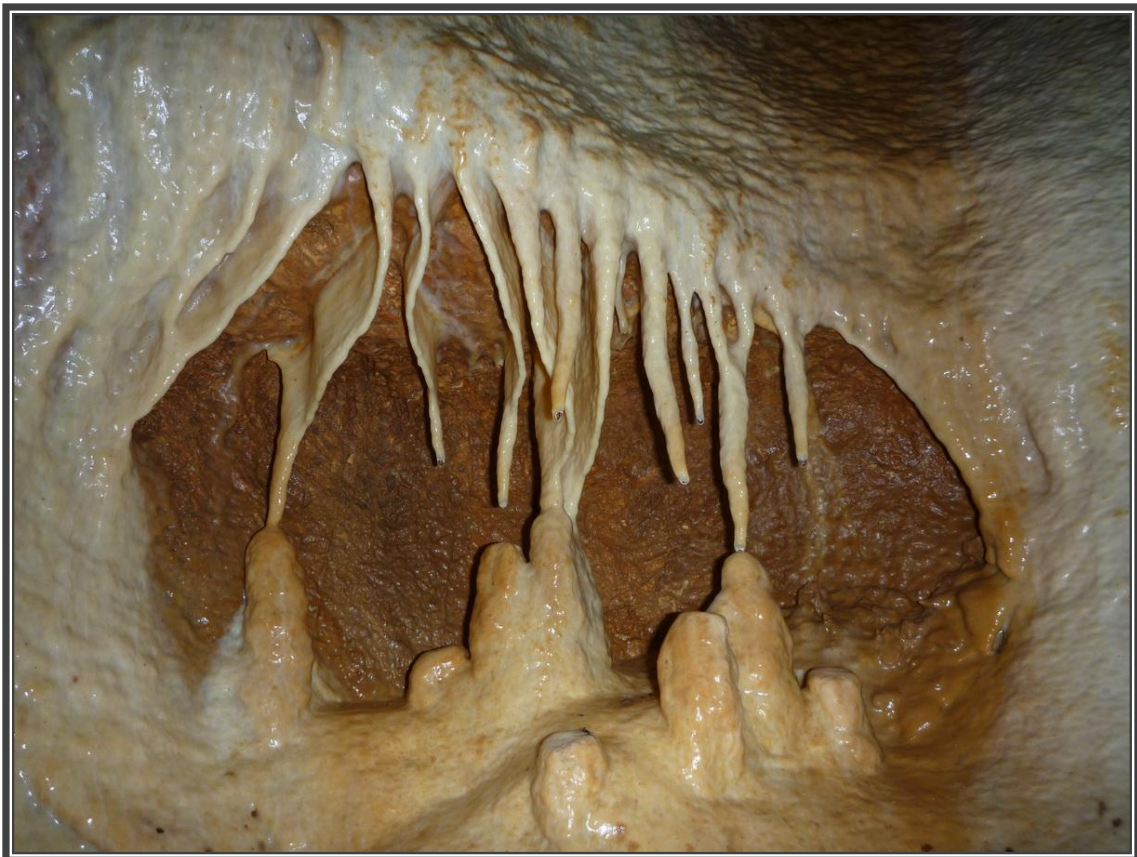
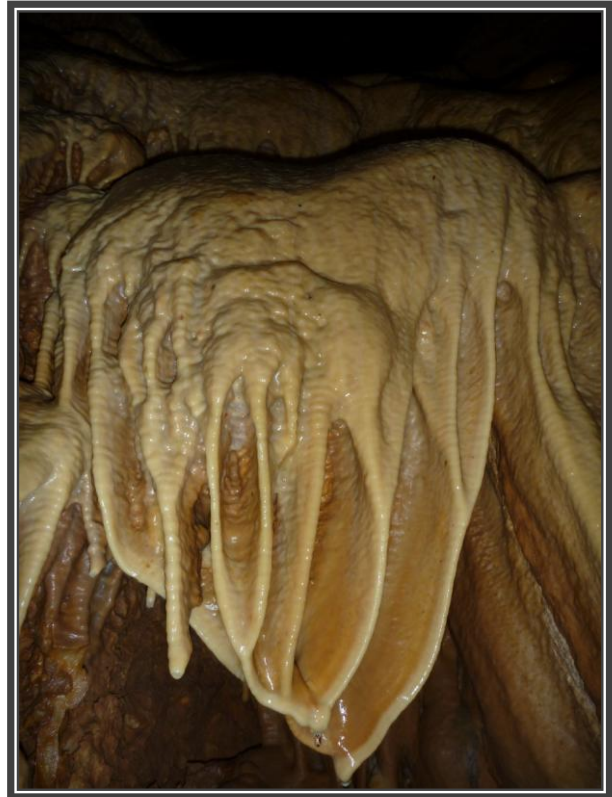

Év végi ráadás

A *Vacska-barlang* legtávolabbi pontján található szálkő szűkület ostroma kisebb nagyobb kihagyásokkal szinte egész éven át zajlott. A denevérek által erősen kijelölt szálkő hasadékot több mint 10 méter hosszban kellett járható méretűre tágítanunk, mire végre egy kisebb terembe jutottunk. Sajnos további 10 méter járható rész után újabb szálkő szűkület állta utunkat. Mindenesetre már ennek is nagyon örültünk, mivel így a depózási hely probléma egy időre megoldódott. Mivel a végponti szűkület nem nézett ki túl biztatóan, megbontása egészen az év végéig tolódott. Ekkor egy ifjú kutatótársunknak sikerült átbújni a szűkületen és egy tágas hasadékba jutott. Miután sikerült a bejáratot kitágítani, egy 15

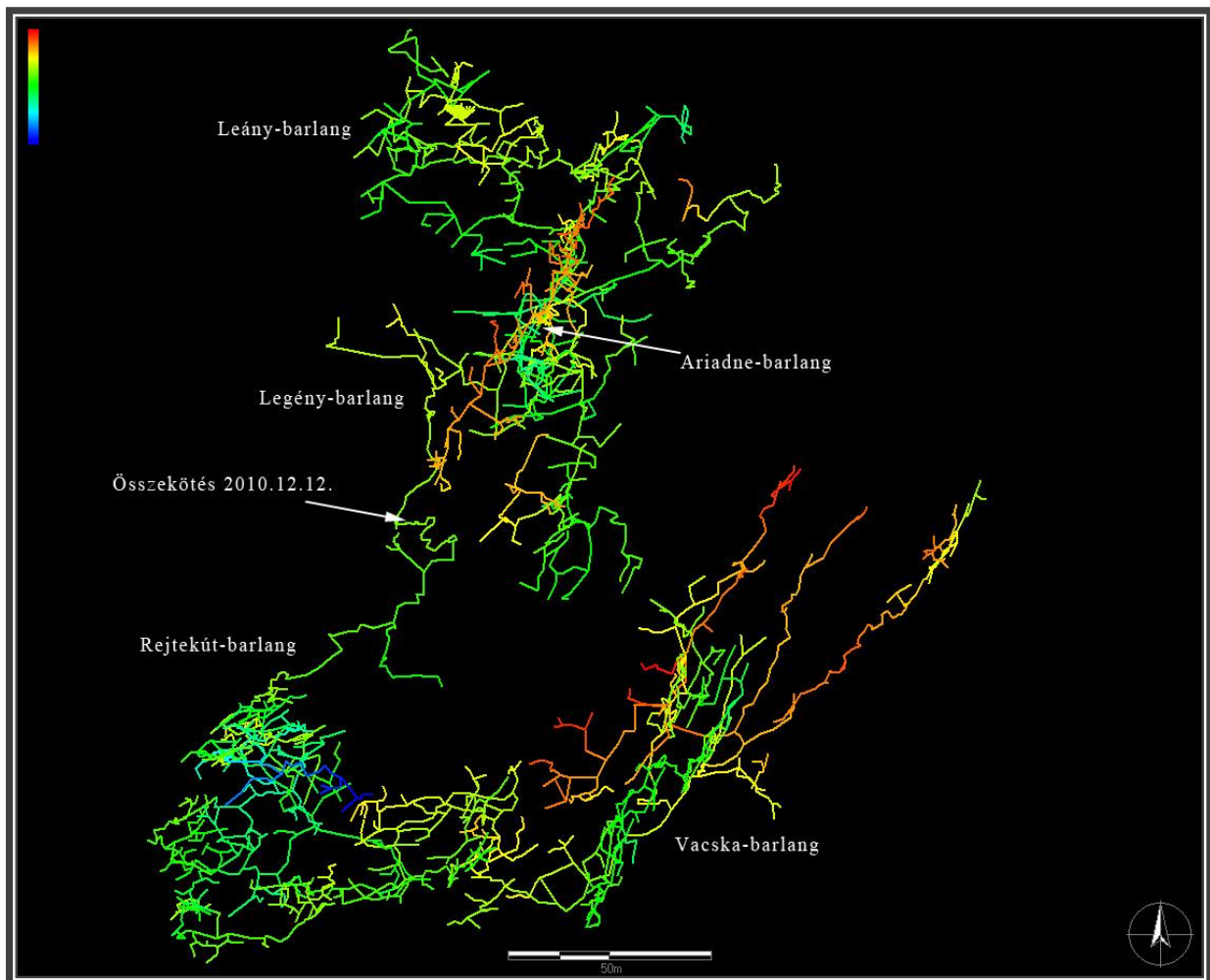
méter hosszú, az alsó részén 3 méter széles hasadékba jutottunk. A falakat szép cseppkőképződmények díszítették. Előre omladékban ért véget a járat, amit átbontva sajnos nem volt komolyabb folytatás, viszont a hasadék tetejébe felmászva további magasra vezető járatokat találtunk, szép cseppkövekkel. Meglett a denevér útvonal és a fő huzat is. Újabb szálkő szűkület állta utunkat. Több mint 150 méter járat felfedezésével kaptunk egy kis biztatást, de a *Vacska-barlang* végpontja továbbra sem adta meg magát.

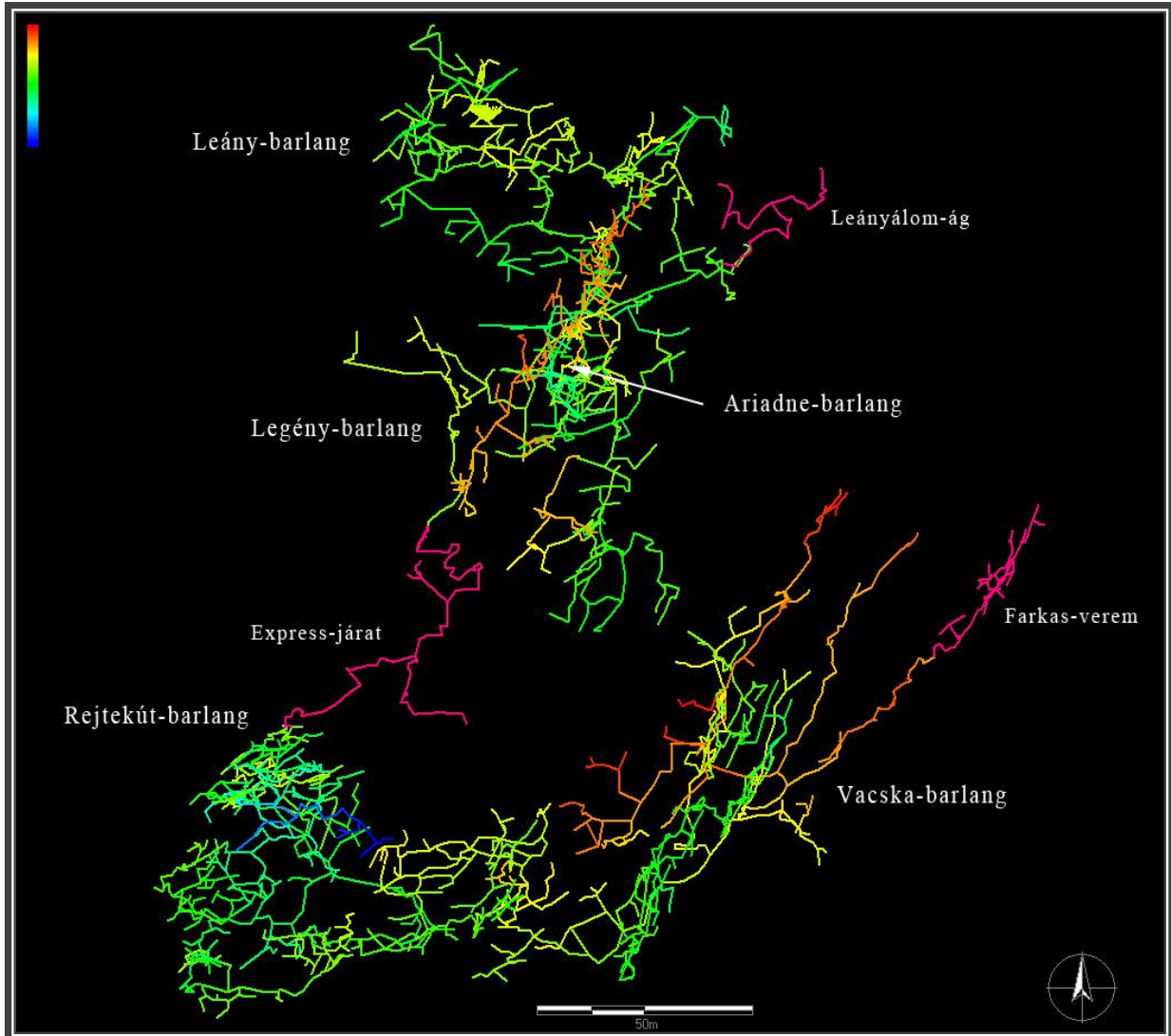

ÖSSZEGZÉS

2010-ben 81 munkanap alatt felfedeztünk több mint 1000 m új részt, felpolygonoztunk 400 méter járatot, készítettünk több mint 1000 fényképet, minden fontosabb részen kijelöltük a járótvonalakat, a gyakran járt útvonalakon kitágítottuk a szűkületeket és minden túrát részletesen dokumentáltunk.

Az Ariadne-barlangrendszer poligonmenete felülnézetből

Lilával a 2010-ben feltárt részek